

Nazwa przedmiotu/modułu:	Wstęp do pedagogiki
Nazwa angielska:	The introduction to pedagogy
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia, licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr E Zieja

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
1	15	15	-	-	30	3

II Cel przedmiotu

- C1- Zaznajomienie ze współczesnymi nurtami pedagogicznymi zarówno historycznymi jak i współczesnymi w Polsce i na świecie,
 C2- Poznanie subdyscyplin współpracujących z pedagogiką,
 C3- Kształcenie zasad podmiotowego traktowania podopiecznych,
 C4- Poznanie podstawowych środowisk wychowawczych dziecka,

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wykłady

Wiedza:

- EU1- Student pozna podstawowe pojęcia stosowane w pedagogice między innymi takie jak: nauczanie, uczenie się, socjalizacja,
 EU2- Student pozna wartości humanistyczne, jakie przeniknęły z czasów starożytnych do pedagogiki współczesnej, pozna prądy pedagogiczne od lat powojennych do lat współczesnych, prekursorów pedagogiki,
 EU3- Student pozna różne koncepcje pedagogiczne z uwzględnieniem najnowszych, a także inspiracje pedagogiczne z innych nauk

Ćwiczenia

Umiejętności:

- EU1- Student pozna elementy wychowania i nauczania, nauczanie, uczenie się, socjalizacja od strony praktycznej
 EU2- Student będzie kojarzył nazwisko pedagoga i jego dokonania,

Kompetencje społeczne:

- EU3- Będzie znał szersze zastosowanie słów, takich jak np.: placówka, wychowawca, stygmatyzacja, aspiracje edukacyjne,

V Treści programowe:

		Li cz ba go dz in
Forma zajęć: wykłady i ćwiczenia		
W1	Definicje i zadania pedagogiki ogólnej. Rozumienie pedagogiki ogólnej –potoczne i naukowe. Naukowe ujęcie pedagogiki ogólnej –jako pedagogiki teoretycznej, teorii wychowania, jako działu pedagogiki, jako refleksji nad wychowaniem, jako refleksji krytycznej, jako antropologii pedagogicznej, jako teorii kultury pedagogicznej, jako teorii nauk pedagogicznych.	2
W2	Pedagogika w perspektywie szeroko pojętej wiedzy. Początki myślenia naukowego w dziejach kultury i analiza poglądów wybranych przedstawicieli: Bacon, Lock, Comte, Darwin, Mill, Popper, sejentyzm, - pedagogika eksperymentalna.	2
W3	Podstawy pedagogiki ogólnej czerpane z różnych koncepcji. Inspiracje płynące z podstaw filozoficzno – metafizycznych: ujęcie ontologiczne, antropologiczne, gneseologiczne, metodologiczne. Inspiracje wynikające z innych nauk: neurolingwistyczne, psychologiczne, socjologiczne.	2
W4	Pedagogika ogólna i jej miejsce w systemie nauk. Klasyfikacja nauk pedagogicznych według kryterium wiek ucznia lub jego faza rozwojowa – wertykalna. Klasyfikacja nauk pedagogicznych według kryterium dominującej działalności człowieka. Pedagogika i antypedagogika.	2
W5	Struktura polskiej pedagogiki, struktura światowej pedagogiki w oparciu o takie nazwiska jak: Sośnicki, Korczak, Palka, Konarzewski, Kwieciński, pedagogika w USA, pedagogika niemiecka i francuska.	2
W6	Zakres badawczy pedagogiki, obszary takie jak: podopieczny, nauczyciel, formy pracy	2
W7	Język i struktura pojęć pedagogicznych. Ekspikacja pojęcia teorii i ponowoczesne ujęcie teorii. Pojęcia: wychowanie, socjalizacja, edukacja, nauczanie i uczenie się, samokształcenie, manipulacja.	2
W8	Rozwój form i instytucji wychowania oraz system polityki oświatowej. Kształtowanie się różnych form i instytucji wychowawczych. System wychowania i system oświatowy.	1
Ćw.1	Analiza podstawowych pojęć pedagogicznych (np. wychowanie, kształcenie, opieka, środowisko, wsparcie społeczne) - poszukiwanie związków między pojęciami.	3
Ćw.2	Zastosowanie wybranych pojęć pedagogicznych (syndrom nieadekwatnych osiągnięć, dojrzałość/ gotowość szkolna, parcjalne deficyty rozwojowe, indywidualizacja, podmiotowość) w obszarze pracy pedagogicznej	3
Ćw.3	Współczesne nurty w pedagogice. System pedagogiczny C. Freineta, M. Montessori, J. Korczaka w wybranych obszarach pracy.	3
Ćw.4	Subdyscypliny pedagogiki	3
Ćw.5	Uczeń, jako podmiot w nauczaniu: uczenie się, nauczanie	3
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	

2.	Krótkie filmiki prezentujące np. szkoły alternatywne, sylwetki pedagogów					
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop					
VII Metody dydaktyczne						
1	Dyskusja, burza mózgów, krótkie filmy, prezentacje					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1.	Praca indywidualna i w grupach					
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych					
F3.	Test sprawdzające wiedzę i umiejętności					
F4.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych					
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna					
P2.	Egzamin pisemny					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					30	
Przygotowanie się do zajęć					28	
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej					32	
SUMA					90	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU					3	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Gnitecki J., Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej, Poznań 2006						
2. Śliwerski B., Współczesne teorie i nurty wychowania, Impuls, Kraków 2005.						
3. Jaworska T., Leppert R. (red.), Wprowadzenie do pedagogiki, Impuls, Kraków 2001						
Literatura uzupełniająca:						
1. Gnitecki J., Zarys pedagogiki ogólnej, WOM Gorzów, 1999						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

Wykład EU 1	K_W01	C1- C3	W1-W3	1,2,3	1	P 1, P 2
EU 2	K_W04	C3, C4	W4-W6,	1,2,3	1	P 1, P 2
EU 3	K_W11	C4, C5	W7-W8,	1,3	1	P 1, P 2, F 3
Ćwiczenia EU 1	K_U01, K_U02	C3, C 4	Ćw. 1-2	1,2	1	F 2, P 1
EU 2	K_U02	C 1, C2	Ćw. 3-4	1,2	1	F 2, P 1
EU 3	K_K07	C3, C 4	Ćw, 5	3	1	F 2, P 1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

Nazwa przedmiotu/modułu:		Systemy pedagogiczne					
Nazwa angielska:		Teaching Education Systems					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował		dr Beata Rynkiewicz					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
1	15	15			-	30	3
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Zaznajomienie i ugruntowanie wiedzy o przedmiocie, terminologii, rozwoju systemów pedagogicznych, modelach (układach) oraz relacjach wobec wybranych obszarów działalności edukacyjnej</p> <p>C2 – Ugruntowanie wiedzy o założeniach systemów pedagogicznych (w kontekście historycznym i współczesnym)</p> <p>C3 - Ugruntowanie wiedzy o powiązaniach (układach) systemów pedagogicznych (układu ideowego, teoretycznego i praktycznego);</p> <p>C4 - Umiejętność doboru stosownych systemów do opisu i analizy rzeczywistości edukacyjnej</p> <p>C5 – Umiejętność budowania etycznych relacji z podmiotami edukacyjnymi i innymi podmiotami otoczenia bliższego i dalszego oraz ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
WYKŁADY							
Wiedza:							
<p>EU 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze systemów pedagogicznych (rozumie jej źródła historyczne i współczesne oraz zastosowania w obrębie subdyscyplin pedagogicznych i pokrewnych dyscyplin naukowych).</p> <p>EU 2 – Student ma elementarną wiedzę o podstawowych założeniach systemów pedagogicznych (doktryn pedagogicznych) i ich miejscu w obszarze nauk pedagogicznych oraz o jej przedmiotowych i</p>							

metodologicznych powiązaniach z innymi elementami w ramach subdyscyplin pedagogicznych i dyscyplin naukowych;

EU 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do wybranych systemów i doktryn pedagogicznych będących podstawą świadomej aktywności edukacyjnej; ma podstawową wiedzę o najważniejszych etapach rozwoju systemów i doktryn oraz rozumie związane z tymi procesami zmiany, ze szczególnych uwzględnieniem podejść praktycznych;

EU 4 – Student umie wyprowadzać podstawowe wnioski związane z wprowadzaniem założeń doktryn i ich wpływu na lokalny system edukacyjny (analizować przyczyny i skutki, zwłaszcza w jego wymiarze lokalnym) i zagrożeniami kryzysowymi.

ĆWICZENIA:

Umiejętności:

EU 5 – Student zna założenia poszczególnych systemów i doktryn pedagogicznych i potrafi rozróżnić je w ramach różnych kryteriów; ma wiedzę dotyczącą poszczególnych systemów i doktryn pedagogicznych, ich prawidłowości i zakłóceń; odnosi ją do wybranych obszarów działalności pedagogicznej (metod ich wprowadzania)

Kompetencje społeczne:

EU 6 - Student potrafi wyszukiwać, weryfikować, prognozować i w kreatywny oraz skuteczny sposób wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł, jest także świadomy procesów kształtowania więzi społecznych poprzez instytucje edukacyjne (po wprowadzeniu założeń określonej doktryny)

EU 7 - posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej,

EU 8 - posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej,

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady i ćwiczenia		Liczba godzin
W1	Systemy i doktryny pedagogiczne jako formy paradygmatu edukacyjnego – istota i zakres pojęciowy	2
W2	Historyczno – filozoficzne i kulturowe uwarunkowania zmienności w myśleniu o procesach wychowania i kształcenia. Podstawy systemów i doktryn pedagogicznych	2
W3	Naukowy status pedagogiki – rekonstrukcja i dekonstrukcja systemów i doktryn pedagogicznych. Związek doktryn i systemów z ideologiami i formacjami światopoglądowymi.	2

W4	Doktryny i systemy pedagogiczne a współczesna refleksja o wychowaniu. Problem legitymizacji wprowadzania systemów i doktryn pedagogicznych do praktyki edukacyjnej	2
W5	Typy racjonalności możliwe do zastosowania w tworzeniu systemów i doktryn pedagogicznych	2
W6	Pedagogika tradycyjna jako pedagogika wytwarzająca doktryny pedagogiczne (modele wychowania - modele kształcenia)	2
W7	Analiza struktury wybranych systemów i doktryn pedagogicznych	2
W8	Systemy i doktryny pedagogiczne jako formy paradygmatu edukacyjnego – istota i zakres pojęciowy	1
Ćw.1	Źródła i prekursorzy współczesnych systemów i doktryn pedagogicznych	2
Ćw.2	Idee i postulaty leżące u podstaw pedagogiki krytycznej	2
Ćw.3	Idee i postulaty leżące u podstaw pedagogiki emancypacyjnej	2
Ćw.4	Zjawiska podlegające negatywnej ocenie przez przedstawicieli pedagogiki krytycznej	2
Ćw.5	Recepcja doktryny „nauczania wychowującego” Johanna F. Herbarta i doktryny „uczenia się przez działanie” Johna Deweya	2
Ćw.6	Wprowadzania systemów i doktryn pedagogicznych do praktyki edukacyjnej – analiza praktyczna	2
Ćw.7	Doktryny i systemy pedagogiczne a współczesne poszukiwania tożsamości pedagogiki (perspektywa przemian edukacyjnych)	2
Ćw.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych uzyskanych podczas kursu	1
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Przykłady prac, przykłady systemów pedagogicznych, krótkie filmy instruktażowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop	
VII Metody dydaktyczne		
	Dyskusja (1), burza mózgów (2), krótkie filmy (3), prezentacje (4)	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Praca indywidualna i w grupach	
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych	

F3.	Indywidualne formy wypowiedzi mailowych na zadany temat	
F4.	Grupowe projekty przykładowych tematów prac, problemów edukacyjnych wynikających z wprowadzenia określonego systemu	
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna w formie opracowania wybranego narzędzia	
P2.	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
	Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30
	Przygotowanie się do zajęć	45
	Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	15
	SUMA	90
	SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Śliwerski B., (red.), <i>Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu</i> , T. I. Gdańsk 2006.		
2. Gutek G.L. <i>Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji</i> , Gdańsk 2003.		
3. Tuohy D., <i>Dusza szkoły. O tym, co sprzyja zmianie i rozwojowi</i> , Warszawa 2002.		
4. Śliwerski B., <i>Współczesne teorie i nurty wychowania</i> , Kraków 2001.		
5. Gnitecki J. (red.), <i>Teorie pedagogiczne wobec zmian w humanistyce i w otaczającym świecie</i> , Olsztyn - Poznań 2002.		
7. Kwieciński Z. (red.), <i>Alternatywy myślenia o/dla edukacji</i> , Warszawa 2000.		
8. Kwieciński Z., Śliwerski B., <i>Pedagogika</i> , T. 1, T. 2, Warszawa 2003.		
Literatura uzupełniająca:		
1. Kozioł E., Kobyłecka E. (red.), <i>Pedagogika wobec problemów XX wieku</i> , Zielona Góra 2000.		
2. Śliwerski B., Kowalski M. (red.), <i>Studia z Teorii Wychowania</i> 2010, nr 1.		
3. Gnitecki J. (red.), <i>Pedagogika jako formacja intelektualna refleksji we współczesnym dyskursie humanistycznym</i> , Poznań 2005.		
4. Kowalski M., Falcman D., <i>Fenomenologie: socjologia versus pedagogika</i> , Kraków 2011.		
5. Kowalski M., Falcman D., <i>Świadomość aksjologiczna i podmiotowość etyczna</i> , Kraków 2010.		

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W03	C1,	W1, W2	1, 2	3,4	F2
EU 2	K_W01, K_W02	C2,	W3, W4, W5,W6	1,2	3,4	F2
EU 3	K_W11	C3,	W7, W8,	1,2	1,4	P2
EU4	K_W10	C1, C2, C3	W3, W4, W5,W6 Ćw. 1, Ćw. 2, Ćw. 3, Cw.4, Ćw. 5, Ćw. 6	2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 5	K_U12, K_U11	C4, C5,	W9, W10, Ćw. 5, Cw.6 Ćw. 7, Ćw. 8,	1, 2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 6	K_K02	C4, C5,	W7, W8, Ćw. 5, Cw.6 Ćw. 7, Ćw. 8,	2,3	1,2,4	F1, F2, F3
EU 7	K_K03, K_K04, K_K05	C 5,	Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 8,	1, 2,3	1,2,4	P1
EU 8	K_K01, K_K07,	C 5	W7, W8, W14, Ćw. 7. Ćw. 8,	1, 2,3	1,2,4	P1
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SĘ						
<p>- Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>-Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p>						

-Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

-Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Teoretyczne podstawy wychowania
Nazwa angielska:	Foundations of Education
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Pedagogiki
Opracował:	dr Fryderyk Drejer

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
1	15	-		30	-	45	4

II Cel przedmiotu

C1 – Zaznajomienie i ugruntowanie wiedzy o przedmiocie, terminologii, rozwoju teorii wychowania, modelach (układach) oraz relacjach wobec wybranych obszarów działalności wychowawczej

C2 – Ugruntowanie wiedzy o założeniach wychowania (w kontekście historycznym i współczesnym)

C3 - Ugruntowanie wiedzy o powiązaniach (układach) metod wychowania (układu ideowego, teoretycznego i praktycznego);

C4- Umiejętność posługiwania się językiem „teorii wychowania” dla opisu społecznej praktyki edukacyjnej.

C5 - Umiejętność doboru stosownych metod wychowania do opisu i analizy rzeczywistości edukacyjnej

III Wymagania wstępne

IV Oczekiwane efekty uczenia się

WYKŁADY

Wiedza:

EU 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze teorii wychowania (rozumie jej źródła historyczne i współczesne oraz zastosowania w obrębie subdyscyplin pedagogicznych i pokrewnych dyscyplin naukowych).

EU 2 – Student ma elementarną wiedzę o podstawowych założeniach teorii i metod wychowania i ich miejscu w obszarze nauk pedagogicznych oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi elementami w ramach subdyscyplin pedagogicznych i dyscyplin naukowych;

Umiejętności:

EU 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do wybranych modeli wychowania będących podstawą świadomej aktywności edukacyjnej; ma podstawową wiedzę o najważniejszych etapach rozwoju systemów i doktryn oraz rozumie związane z tymi procesami zmiany, ze szczególnym uwzględnieniem podejść praktycznych;

EU 4 – Student umie wyprowadzać podstawowe wnioski związane z wprowadzaniem założeń wychowawczych i ich wpływu na lokalny system edukacyjny (analizować przyczyny i skutki, zwłaszcza w jego wymiarze lokalnym) i zagrożeniami kryzysowymi, jakie rodzi

WARSZTATY:

Umiejętności:

EU 5 – Student zna założenia poszczególnych teorii wychowania i potrafi rozróżnić je w ramach różnych kryteriów; ma wiedzę dotyczącą poszczególnych metod wychowania, ich prawidłowości i zakłóceń; odnosi ją do wybranych obszarów działalności pedagogicznej (sposobów ich wprowadzania)

EU 6 - Student potrafi wyszukiwać, weryfikować, prognozować i w kreatywny oraz skuteczny sposób wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł, jest także świadomy procesów kształtowania więzi społecznych poprzez instytucje edukacyjne (po wprowadzeniu założeń określonej teorii i metody wychowawczej)

EU 7 - Posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej,

Kompetencje społeczne:

EU 8 - Posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej,

V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykłady i warsztaty		Liczba godzin
W1	Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki	2
W2	Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu	2
W3	Istota i wieloznaczność współczesnego rozumienia wychowania i edukacji – teoretyczne i koncepcyjne ujęcia wychowania, uniwersalizm w myśleniu o wychowaniu, kontrowersje w dyskusjach o wychowaniu	2
W4	Podstawowe właściwości współczesnego wychowania	2
W5	Prakseologiczne podejście do wychowania i organizacji pracy wychowawczej	2
W6	Edukacja aksjologiczna i wychowanie do wartości	2
W7	Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki	2
W8	Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu	1
	Suma godzin	15
Wr.1	Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. in. C. Freineta, R. Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori;	4
Wr.2	Egzystencjalizm w wychowaniu;	3
Wr.3	Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania;	5
Wr.4	Autorytarne i antyautorytarne koncepcje wychowania;	5
Wr.5	Pedagogika postmodernistyczna	4
Wr.6	Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. In. C. Freineta, R. Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori;	4
Wr.7	Egzystencjalizm w wychowaniu;	3
Wr.8	Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania;	2
	Suma godzin	15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	

2.	Przykłady prac, przykłady systemów pedagogicznych, krótkie filmy instruktażowe	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz laptop	
VII Metody dydaktyczne		
	Dyskusja (1), burza mózgów (2), krótkie filmy (3), prezentacje (4)	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Praca indywidualna i w grupach	
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi ustnych	
F3.	Indywidualne formy wypowiedzi mailowych na zadany temat	
F4.	Grupowe projekty przykładowych tematów prac, problemów wychowawczych wynikających z wprowadzenia określonego systemu	
P1.	Indywidualna wypowiedź pisemna w formie opracowania wybranego narzędzia	
P2.	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
	Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	45
	Przygotowanie się do zajęć	32
	Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	43
	SUMA	120
	SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
G. L. Gutek, Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, Gdańsk 2003		
Cz. Kupisiewicz, Z dziejów teorii i praktyki wychowania. Podręcznik akademicki, Kraków 2012		
H.-H. Krüger, Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu, Gdańsk 2005		
B. Śliwerski, Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 1998		
B. Śliwerski, Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu, t.1, Gdańsk 2006		
Pedagogika. Dyscypliny i dziedziny wiedzy o edukacji, t. 3-4, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2010		
Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Pedagogika, t. 1 i 2, Warszawa 2003		
Edukacja alternatywna. Nowe teorie, modele badań i reformy, red. J. Piekarski, B. Śliwerski, Kraków 2000		
Wychowanie. Pojęcia. Procesy. Konteksty. Interdyscyplinarne ujęcie, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak – Walczak, t. 1-5, Gdańsk 2007		
M. Łobocki, Teoria wychowania w zarysie, Kraków 2003		

Literatura uzupełniająca:

Alternatywy myślenia o /dla edukacji, red. Z. Kwieciński, Warszawa 2000

K. Olbrycht, Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby, Katowice 2000.

W. Cichoń, Wartości, człowiek, wychowanie, Kraków 1996

K. Szewczyk, Wychować człowieka mądrego. Zarys etyki nauczycielskiej, Warszawa – Łódź 1999

Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach, red. Z. Kwieciński, L. Witkowski, Warszawa 1993

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W11, K_W13	C1,	W1, W2	1, 2	3,4	F2
EU 2	K_W03	C2,	W3, W4, W5,W6	1,2	3,4	F2
EU 3	K_U01, K_U07	C3,	W7, W8,	1,2	1,3,4	P2
EU 4	K_U12	C1, C2, C3	W3, W4, W5,W6 wr. 1, wr. 2, wr. 3, wr.4, wr. 5, wr. 6	2,3	1,2,4	F1,F3
EU 5	K_U01, K_U02	C4, C5,	W9, W10, wr. 5, wr.6 wr. 7, wr. 8,	1, 2,3	1,2,4	F1,F3
EU 6	K_U10, K_U12	C4, C5,	W7, W8, wr. 5, wr.6 wr. 7, wr. 8,	2,3	1,2,4	F1,F3
EU 7	K_U11	C 5	wr.6 wr. 7, wr. 8,	1, 2,3	1,2,4	P1

EU 8	K_K01, K_K07	C 5	W7, W8, W14, wr. 7. wr. 8,	1, 2.3	1,2,4	P1
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIE SIĘ						
<p>-Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>-Student wykazuje dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 60% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>-Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 70% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>-Student wykazuje dostateczny (4,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 80% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>-Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 90% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p>						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						
Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*						

4	KARTA PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu/modułu:	Teoretyczne podstawy kształcenia	
Nazwa angielska:	Foundations of Teaching	
Kierunek studiów:	Pedagogika	
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie	
Profil studiów	Praktyczny	
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych.	
Opracował:	dr Beata Rynkiewicz	
I Formy zajęć, liczba godzin		

Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
2	15	-	-	15	30	3
II Cel przedmiotu						
<p>C1 – Przedstawienie wiadomości i umiejętności obejmujących planowanie, osiągnięcie i mierzenie zmian w wiadomościach , umiejętnościach i systemie wartości uczniów</p> <p>C2- Ukształtowanie umiejętności dostrzegania, analizowania i rozwiązywania problemów pedagogicznych, które mogą zaistnieć w procesie kształcenia</p> <p>C3- Przygotowanie do kursu metodyki przedmiotu (dydaktyki szczegółowe)</p>						
III Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
brak						
IV Oczekiwane efekty uczenia się:						
Wykład						

Wiedza:

EU 1 – Student posiada wiedzę na temat kształcenia w tym ich filozoficznych, społecznych i psychologicznych podstaw

EU 2 – Student posiada wiedzę na temat współczesnych teorii dotyczących uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań

Umiejętności:

EU 3 - Student ma wiedzę dotycząca procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, odnosi ją do działalności dydaktycznej

Kompetencje społeczne:

EU-4 - Student osiada samowiedzę dot. własnego profesjonalizmu, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie edukacji osób

Ćwiczenia:**Kompetencje społeczne:**

EU 1 – Student potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu dydaktyki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych

Umiejętności:

EU-2 - Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dydaktycznych

EU-3 - Student potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej

Kompetencje społeczne:

EU-4- Student potrafi kierować procesami kształcenia, a także dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów

EU-5 – Student potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role, posiada elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację działań dydaktycznych

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W 1	Przedmiot dydaktyki	2
W 2	Pedagogiczne teorie doboru treści kształcenia	2

W 3	Cele kształcenia .Taksonomia ,Ustalenie wymagań programowych	2
W 4	Zasady dydaktyczne .	2
W 5	Metody nauczania	2
W 6	Nauczyciel jako kreator procesu kształcenia	2
W 7	Niepowodzenia szkolne	3
	suma godzin	15
	Forma zajęć: warsztaty	
wr.1	Organizacja zajęć warsztatowych Zbieranie i wykorzystywanie informacji uczniu i zespole klasowym	2
wr2	Operacjonalizacja celów kształcenia .realizacja przykładowych propozycji dydaktycznych .	2
wr3	Analiza wybranych zasad dydaktycznych-	2
wr. 4i 5	Metodyka przygotowania i próby przeprowadzenia zajęć przy pomocy wybranych metod dydaktycznych	4
wr.6	Tworzenie projektów zespołowych w zakresie planowanie zajęć dydaktycznych	2
wr.7	Mierzenie osiągniętych wyników kształcenia (sytuacja , jakość , wyniki sprawdzania)	3
	suma godzin	15
	razem godzin	30
VI Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki. Teksty przedmiotowo –metodyczne,	
2.	foliogramy, rzutnik pisma	
3.	rzutnik multimedialny, komputer (laptop) prezentacje multimedialne	
VII Metody dydaktyczne:		
1.	wykład	
2.	dyskusja,	
3	projekt	
4	burza mózgów	
5	symulacja sytuacji dydaktycznej	

VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1.	Mniejsze formy pisemne – praca indywidualna i w grupach					
F2.	Indywidualne formy wypowiedzi					
P1	Teczka z wypracowanymi materiałami podczas warsztatów					
P2	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności , egzamin pisemny					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności			Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności			
Godziny kontaktowe z nauczycielem			30			
Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych (min studiowanie przez studenta literatury przedmiotu)			38			
Przygotowanie się do egzaminu			22			
SUMA			90			
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU			3			
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. K. Kruszewski (red)-Sztuka nauczania . Czynności nauczyciela .Warszawa 2012						
3. Cz. Kupisiewicz – Podstawy dydaktyki ogólnej. Warszawa 2003						
4. W. Okoń – Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Warszawa 2005						
5. J. Półturzycki – Dydaktyka dla nauczycieli. Toruń 2004						
Literatura uzupełniająca:						
1. F.Bereźnicki –Podstawy dydaktyki .Kraków 2007						
3. K. Denek – O nowy kształt edukacji. Toruń 2002						
4. S. Nalaskowski – O zasadach nauczania. Toruń 2001						
5. L.Zarzecki –Wybrane zagadnienia z dydaktyki ogólnej. Jelenia Góra 2008						
XI Tablica powiązań efektów przedmiotowych i kierunkowych z celami przedmiotu w odniesieniu do metod ich weryfikacji						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

	całego programu (PEU)					
Wykłady						
EU 1	K_W01, K_W13	C1,3	W 1	1, 2	1	F2
EU 2	K_W03	C1,3	W 2	1,3	1	F2
EU 3	K_U01	C1,3	W 3-6	1,2,3	1,2	F2
EU 4	K_K01	C1,3	W 2 -7	1,2,3	1	P2
Warsztaty						
EU 1	K_K02	C2	Wr.1-6	1,2,3	2	F1,2
EU 2	K_U 11	C2	Wr. 2-5	1,2,	2,4,5	F1,2
EU 3	K_U10,	C2,3	Wr. 1-6	1,2,	3	F1,2
EU 4	K_K06	C2,3	Wr.6	1.3	3	F1,2
EU 5	K_K05	C2,3	Wr. 1, 7	1,3	2,4	P1
XII Zasady weryfikacji oczekiwanych efektów uczenia się						
<p>Zaliczenie ćwiczeń na podstawie teczki z materiałami wypracowanymi na warsztatach . Zasady weryfikacji efektów i kryteria oceny podane na pierwszych zajęciach</p> <p>Podstawą zaliczenia przedmiotu jest egzamin w formie testu .</p> <p>Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi. 						
XIII Inne przydatne informacje o przedmiocie						

5		I. KARTA PRZEDMIOTU				
Nazwa przedmiotu/modułu:		Historia wychowania				
Nazwa angielska:		The history of education				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Opracował:		dr E Zieja				
Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	łącznie	ECTS
1	15	15	-	-	30	3
Cel przedmiotu:						
<p>C1 – przyswojenie podstawowych pojęć i wiedzy w zakresie rozwoju myśli pedagogicznej, szkolnictwa i form oświaty na przestrzeni dziejów a także umiejętność korzystania ze źródeł</p> <p>C2 – ukazanie związku edukacji z tradycją i przemianami politycznymi, społeczno-ekonomicznymi i kulturowymi</p> <p>C3 – wiązanie problematyki dziejów wychowania i nauczania z subdyscyplinami pedagogicznymi</p> <p>C4 – kształtowanie ogólnej kultury pedagogicznej</p>						
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej i Polski						
Oczekiwane efekty uczenia się :						
Wykład:						

Wiedza:

EU 1 – zna podstawowe pojęcia i posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu historii wychowania

EU 2– rozumie związki edukacji z przemianami politycznymi, społeczno-ekonomicznymi i kulturowymi na przestrzeni wieków

EU 3 – zna miejsce i znaczenie historii wychowania w systemie nauk społeczno-humanistycznych

Umiejętności:

EU 4 – potrafi wymienić i zanalizować główne kierunki rozwoju teorii i praktyki edukacyjnej w różnych epokach

Ćwiczenia :**Kompetencje społeczne:**

EU 1 – posiada podstawową umiejętność korzystania z odpowiednich opracowań i źródeł historycznych

Umiejętności:

EU 2 – posiada umiejętność rozumienia rzeczywistości edukacyjnej przez dostrzeganie jej w perspektywie historycznej

Kompetencje społeczne:

EU 3 – potrafi wykorzystać wiedzę historyczną do formułowania własnych poglądów i opinii nt. współczesnej rzeczywistości społecznej, kulturowej i edukacyjnej

EU 4– ma refleksję na temat etyki zawodowej pedagoga i nauczyciela

Treści programowe:**Forma zajęć: wykłady****Liczba godzin**

W. 1	Historia wychowania jako dyscyplina naukowa (jej przedmiot, cele, źródła i opracowania; miejsce historii wychowania wśród nauk pedagogicznych i historycznych; twórcy historii wychowania; współczesne ośrodki badań nad historią wychowania; znaczenie historii wychowania w kształceniu pedagogicznym).	3
W. 2	Wychowanie we wspólnocie pierwotnej (inicjacja). Wychowanie w starożytnej Grecji – homerycki ideał wychowania.	2
W. 3	Ideały i praktyka wychowania w starożytnej Grecji. Grecka myśl pedagogiczna (Sofiści, Sokrates, Platon, Arystoteles, Isokrates).	3
W. 4	Ideały, praktyka wychowania i szkolnictwo w starożytnym Rzymie (Koncepcja kształcenia mówcy M.F.Kwintyliana).	2
W. 5	Wychowanie w wiekach średnich (szkolnictwo – programy i metody nauczania; renesans karoliński; św. Augustyn i św. Tomasz z Akwinu; wychowanie stanowe).	2
W. 6-7	Powstanie uniwersytetów średniowiecznych i ich wpływ na rozwój życia społecznego, gospodarczego, kulturowego i naukowego ówczesnej Europy (Bologna, Paryż, Kraków). Działalność Komisji Edukacji Narodowej i Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych.	3
	Suma godzin	15
Ćw 1	Geneza renesansu włoskiego. Przedstawiciele zachodnio-europejskiej myśli pedagogicznej.	2
Ćw 2	Renesans w Polsce. Polska myśl pedagogiczna w okresie renesansu.	2
Ćw 3	Reformacja i kontrreformacja i ich wpływ na szkolnictwo w Europie. Humanistyczne szkoły średnie (F.Melanchton, J.Sturm, Jezuici).	2
Ćw 4	Poglądy i działalność pedagogiczna J.A.Komeńskiego.	1
Ćw 5	Początki oświecenia w Europie (uwarunkowania polityczne, społeczne i ekonomiczne). J.Locke – ideał wychowania gentelmena, J.J.Rousseau – wychowanie naturalne.	2

Ćw 6	Czasy saskie – próby reform szkolnictwa (St.Konarski).	1
Ćw 7	Początki oświecenia w Polsce. Korpus Kadetów. Powstanie Komisji Edukacji Narodowej.	2
Ćw 8	Polska w XIX wieku. Szkolnictwo i oświata w okresie zaborów.	1
Ćw 9	Szkolnictwo i oświata w II RP	2
Suma godzin		15
Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki i opracowania przedmiotowe, źródła, mapy	
Metody dydaktyczne:		
1.	wykład	
2.	dyskusja , analiza źródeł	
Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena indywidualnej aktywności na zajęciach	
F2.	Forma zaliczenia ćwiczeń – praca w grupie- prace na materiale źródłowym, praca samodzielna- projekt.	
P1	Pisemny egzamin; warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy .	
Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
	Wykład/Ćwiczenia	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30	
Przygotowanie się do egzaminu	27	
Przygotowanie się do zajęć	33	
SUMA	90	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3	
Literatura podstawowa i uzupełniająca		

Literatura podstawowa:

1. Walczak M. Historia oświaty i wychowania: wybrane zagadnienia 2003r
2. Bartnicka K., Szybiak I., *Zarys historii wychowania*, Warszawa 2001
3. Kot S., *Historia wychowania*, Tom I,II, Warszawa 1999
4. Litak S., *Historia wychowania – do Rewolucji Francuskiej*, Kraków 2005
5. Możdżeń S., *Historia wychowania do 1795 roku*, Sandomierz 2006
6. Możdżeń S., *Historia wychowania 1795-1918*, Sandomierz 2006
7. Wołoszyn S., *Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej*, Warszawa 199

Literatura uzupełniająca:

1. Drynda D., *Historia wychowania. Skrypt dla studentów pedagogiki*, Warszawa 2006
2. Walasek S Albański L. Wychowanie w rodzinie Przekaz tradycji i kultury na przestrzeni wieków 2011r Jelenia Góra KPSW

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
Wykład EU 1	K_W02, K_W03	C 1 C 2	W. 1-5 Ćw. 1-7	1	1,2	F1,2,P1
EU 2	K_W01	C 2	W. 1-7 Ćw. 1-7	1	1,2	F1,2,P1
EU 3	K_W11	C 3	W. 1, Ćw 7-9	1	1	F1,2, P1
EU 4	K_U02	C 1 C 2	W. 4-7 Ćw. 3-9	1	1,2	F1,2,P1
Ćwiczenia	K_K02, KK07	C 1	Ćw. 1-9	1	1,2	F1,2 P1

EU 1						
EU 2	K_U02	C 2	W. 1-7 Ćw. 1-7	1	1	F1,2 P1
EU 3	K_K02	C 2 C 3	Ćw. 1-9	1	2	F1,2, P1
EU 4	K_K06	C 1 C 4	W. 1-7 Ćw.8,9 2,4,6,7	1	1,2	F1,2 , P1

XII Zasady weryfikacji oczekiwanych efektów uczenia się

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Wykład: Egzamin w formie testu sprawdzającego wiedzę i umiejętności z treści programowych.

Ocena z testu jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

Ćwiczenia: praca indywidualna - przygotowanie pracy pisemnej (projektu) zgodnie z podaną tematyką- przygotowanie prezentacji z wybranego obszaru historycznego

Kryterium oceny: prace mogą zostać oceniona maksymalnie na 20 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 10 pkt.

Ocena końcowa: bdb 20-19 punktów; 18-16 punktów db plus; 15-14 punktów db; 13-12 pkt. dst plus; 11-10 punktów dst.

XIII Inne przydatne informacje o przedmiocie

1. Informacja gdzie można zapoznać się z prezentacjami do zajęć, źródłami, opracowaniami
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina)
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce)

Nazwa przedmiotu/modułu:	Pedagogika społeczna
Nazwa angielska:	Social pedagogy
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracowanie:	dr Fryderyk Drejer

I. Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1	15	15				30	3

II. Cel przedmiotu

- C1** – Poznanie przez studentów istoty, zadań i założeń teoretyczno-metodologicznych pedagogiki społecznej, oraz wiodących problemów tej dyscypliny naukowej.
- C2** – Postrzeganie środowisk społecznych z punktu widzenia procesu wychowania.
- C3** – Umiejętność dokonywania klasyfikacji i typologii środowisk wychowawczych.
- C4** – Wykazanie się postawami społeczno-wychowawczymi niezbędnymi w pracy pedagogicznej

III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Brak

IV. Oczekiwane efekty uczenia się

Wykłady

Wiedza:

EU 1 – Ma elementarną wiedzę o systemie nauk społecznych i humanistycznych, ich metodologii oraz

wzajemnych relacjach, a także o usytuowaniu pedagogiki społecznej w tym systemie.

EU 2 – Zna procesy tworzenia się i oddziaływania głównych środowisk wychowawczych, ma wiedzę o występujących w nich problemach oraz o przyczynach tych problemów.

Umiejętności:

EU 3 – Zna i rozumie rodzaje, sposoby tworzenia i funkcjonowania relacji społecznych.

Ćwiczenia

Umiejętności:

EU 1 - Umie na podstawie posiadanej wiedzy teoretycznej, rozpoznać, opisać, interpretować motywy oraz sposoby zachowań organizatorów i animatorów procesów edukacji, a także procesów opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych.

EU 2 – Umie dostrzec mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych; zdaje sobie sprawę z podmiotowej roli człowieka w różnych strukturach społecznych.

Kompetencje społeczne:

EU 3 – Jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi specjalistami i niespecjalistami, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej.

V. Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
Wykt. 1	Geneza, rozwój i funkcje pedagogiki społecznej.	1
Wykt. 2	Środowisko-podstawowy termin i obszar pedagogiki społecznej. Typologia podstawowych środowisk wychowawczych.	2
Wykt. 3	Środowiskowe uwarunkowania rozwoju i wychowania człowieka w różnych fazach życia oraz różnych sytuacjach życiowych.	1
Wykt. 4	Rodzina jako podstawowe środowisko wychowawcze. Funkcje rodziny. Przemiany współczesnej rodziny.	2
Wykt. 5	Pomoc rodzinie niewydolnej wychowawczo. Zastępcze formy opieki i wychowania. Polityka prorodzinna państwa.	2
Wykt. 6	Środowisko lokalne. Społeczność lokalna w kontekście procesu wychowania. Szkoła w środowisku lokalnym.	2
Wykt. 7	Społeczne przyczyny powodzeń i niepowodzeń szkolnych.	1
Wykt. 8	Aspekty wychowawcze środowiska kulturowego. Kultura codzienności i jej konsekwencje dla orientacji życiowych i dróg edukacyjnych.	2
Wykt. 9	Czas wolny i jego problematyka społeczna i kulturalna.	1

Wyk. 10 Test sprawdzający opanowaną przez studentów wiedzę	1
-----	-----
RAZEM	15
Forma zajęć: ćwiczenia	Liczba godzin
Ćw. 1 Źródła pedagogiki społecznej – analiza tekstów wybranych przedstawicieli pedagogiki społecznej	2
Ćw. 2 Diagnozowanie podstawowych środowisk wychowawczych. Istota i zakres diagnostyki pedagogicznej środowiska	2
Ćw. 3 Analiza sytuacji dziecka w rodzinie społecznego i indywidualnego ryzyka	2
Ćw. 4 Środowisko miejskie i wiejskie – analiza porównawcza społeczno-wychowawczego oddziaływania	2
Ćw. 5 Rola grup rówieśniczych w socjalizacji jednostki – struktura i funkcje grupy Rówieśniczej	2
Ćw. 6 Typologia współczesnych zagrożeń rozwoju dzieci i młodzieży.	2
Ćw. 7 Rola samorządu uczniowskiego w szkole. Model szkoły środowiskowej.	2
Ćw. 8 Sprawdzenie opanowanego w trakcie ćwiczeń materiału.	1
RAZEM	15
ŁĄCZNIE	30
VI. Narzędzia dydaktyczne	
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.
2.	Foliogramy.
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.
VII. Metody dydaktyczne	
1.	Metody asymilacji wiedzy (podające): wykład, praca z książką, dyskusja.
2.	Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (problemowe): - klasyczna metoda problemowa, - metoda sytuacyjna.
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F1	Udział w dyskusji

F2	Analiza wybranego środowiska wychowawczego
F3	Raport z przygotowanego projektu (zaliczenie ćwiczeń)
P	Test pisemny z opanowanej przez studentów wiedzy

IX. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30
Przygotowanie się do zajęć	15
Przygotowanie indywidualnego projektu	25
Przygotowanie się do testu	20
SUMA	90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

X. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

8. Marynowicz - Hatke E., Pedagogika społeczna: podręcznik akademicki. Wyd. Naukowe PWN Warszawa 2007.
9. Winkler M., Pedagogika społeczna, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Gdańsk 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Pilch T., Lepalczyk I., (red.) Pedagogika społeczna: człowiek w zmieniającym się świecie. Wyd. „Żak”. 1995
2. Radziejewicz-Winnicki A., Pedagogika społeczna w obliczu realiów codzienności. Wydawnictwo Akademickie, Warszawa 2008.

XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
W EU 1	K_W01, K_W11	C1	Wykł. 1-4	1	1	F1,

EU 2	K_W10	C2, C3	Wykł. 5-7	2,3	1	F1,
EU 3	K_U08	C2	Wykł.8-10	1,2,3	1, 2	F2,
Ćw. EU 1	K_U11	C3	Ćw. 1, 2	1,2,3	2	F2,
EU 2	K_U05	C4	Ćw. 4,5	1	2	F2
EU 3	K_K03	C4	Ćw. 6-8	3	2	F2, F3

XII. ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Zaliczenie pisemne na ocenę w formie testu sprawdzającego wiedzę i umiejętności z treści programowych.

Ocena z testu jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII. DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nr 7	KARTA PRZEDMIOTU
Nazwa przedmiotu/modułu:	Podstawy filozofii
Nazwa angielska:	Introduction to Philosophy
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny

Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	łącznie	ECTS
1	15	-	-	-		15	1
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Uzyskanie podstawowej wiedzy filozoficznej w ujęciu problemowym i historycznym.</p> <p>C2 - Poznanie i przyswojenie podstawowej terminologii filozoficznej oraz poznanie idei i argumentacji klasycznych i współczesnych autorów filozoficznych.</p> <p>C3 – Opanowanie podstawowej wiedzy filozoficznej z zakresu historii filozofii, filozofii współczesnej oraz z ontologii, metafizyki, teoria poznania, filozoficznych koncepcji człowieka, aksjologii.</p> <p>C4 – nabycie umiejętności refleksyjnego i krytycznego myślenia, nabycie przekonania o ważności tradycji filozoficznej w kulturze Europy i świata, rozumienie podstawowych metod analizy i interpretacji tekstów filozoficznych oraz uzyskanie umiejętności samodzielnego myślenia poszerzającego własną wiedzę i zainteresowania.</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną na poziomie liceum o profilu podstawowym							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
<p>EU 1 - zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny filozofii, ma usystematyzowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metody z zakresu filozofii.</p> <p>EU 2 – posiada uporządkowaną wiedzę szczegółową w obszarze podstawowych dziedzin filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki związanej z kształtowaniem systemu wartości na płaszczyźnie działań pedagogicznych.</p> <p>EU 3 – zna i identyfikuje główne systemy, pojęcia, kategorie i koncepcje filozoficzne oraz ich twórców.</p>							
Umiejętności:							
<p>EU 4 – potrafi wyrażać swoje przekonania w publicznej prezentacji oraz skutecznie argumentować z wykorzystaniem poglądów znanych myślicieli oraz samodzielnie formułować wnioski w trakcie dyskusji naukowej na tematy związane z pracą nauczyciela, opiekuna i wychowawcy.</p>							
Kompetencje społeczne:							
<p>EU 5 – uznaje i docenia zasadność aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym oraz jest gotowy do doskonalenia swego potencjału twórczego i świadomości etycznej celem sprostania wyzwaniom zawodowym i społecznym, jest krytyczny i refleksyjny wobec otaczającej go rzeczywistości.</p>							
V Treści programowe:							

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1.	Etymologia terminu <i>filozofia</i> , filozofia jako mądrość, filozofia jako sztuka życia. Filozofia a nauki szczegółowe. Nauki filozoficzne.	2
W. 2, W. 3	Wybrane zagadnienia ontologiczne i epistemologiczne: byt i jego natura, granice i źródła poznania, problem prawdy, pojmowanie <i>arche</i> w myśli presokratejskiej, filozofia Platona i Arystotelesa, filozofia Kartezjusza i Kanta.	4
W. 4, W. 5	Wybrane zagadnienia z zakresu filozofii człowieka. Koncepcja człowieka w ujęciu Sokratesa, Platona, św. Augustyna, Kartezjusza.	4
W. 6	Filozofia egzystencji (Kierkegaard, Nietzsche, Jaspers). Sartre, <i>egzystencja poprzedza esencję</i> .	2
W. 7	Wybrane zagadnienia z zakresu filozofii społeczno-politycznej.	2
W. 8	Zarys współczesnych nurtów i stanowisk filozoficznych.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Laptop, tablet	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Podająca – wykład informacyjny, objaśnienie	
2.	Problemowa – wykład problemowy, aktywizujący	
3.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Kontrola obecności	
P1.	Końcowe zaliczenie pisemne – esej spełniający wymogi tekstu naukowego (plan pracy, literatura, cytaty, przypisy), (teza, argumentacja, wnioski)	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie eseju (tekstu naukowego)		5

SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (wykłady)	1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa:	
Arystoteles, <i>Zachęta do filozofii</i> , przeł. K. Leśniak, Warszawa 1988.	
Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> , przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2004.	
Platon, <i>Dialogi</i> , przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2007.	
Buber M., <i>Problem człowieka</i> , przeł. R. Reszke, Warszawa 1993.	
Diogenes Laertios, <i>Żywoty i poglądy słynnych filozofów</i> , Warszawa (różne wydania).	
Heidegger M., <i>List o „humanizmie”</i> , przeł. J. Tischner, w: Heidegger M., <i>Znaki drogi</i> , Warszawa 1999.	
Jaspers K., <i>Wprowadzenie do filozofii</i> , przeł. A. Wołkowicz, Wrocław 1995.	
Jaspers K., <i>Filozofia egzystencji</i> , przeł. D. Lachowska, Warszawa 1997.	
Lyotard J-F., <i>Kondycja ponowoczesna</i> , przeł. M. Kowalska, J. Migasiński, Warszawa 1997.	
Taylor Ch., <i>Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej</i> , przeł. A. Bielik–Robson, Warszawa 2012.	
Filek J., <i>Filozofia odpowiedzialności XX wieku (teksty źródłowe)</i> , Kraków 2004.	
Markiewicz B., <i>Filozofia. Wybór tekstów</i> , Warszawa 1987.	
Literatura uzupełniająca:	
Anzenbacher A., <i>Wprowadzenie do filozofii</i> , Kraków 1992.	
Copelston F., <i>Historia filozofii</i> , t. 1 – 9, Warszawa 2006.	
Goodin R. E., Pettit F. (red.), <i>Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej</i> , przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.	
Gadacz T., <i>Historia filozofii XX wieku. Nurty. (filozofia życia, pragmatyzm, filozofia ducha)</i> , Kraków 2009.	
Gadacz T., <i>Historia filozofii XX wieku. Nurty. (neokantyzm, filozofia egzystencji, filozofia dialogu)</i> , Kraków 2009.	
Goodin R. E., Pettit F. (red.), <i>Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej</i> , przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.	
Kymilicka W., <i>Współczesna filozofia polityczna</i> , przeł., A. Pawelec, Warszawa 2009.	
Lorenc W., <i>W poszukiwaniu filozofii humanistycznej</i> , Warszawa 1998.	
Mackiewicz W., <i>Filozofia współczesna w zarysie</i> , Warszawa 2008.	
E. Martens, H.Schnadelbach (red.) <i>Filozofia. Podstawowe pytania</i> , Warszawa 1995.	
Migasiński J., <i>Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy</i> , Warszawa 2011.	

Tatarkiewicz Wł., *Historia filozofii*, t.1-3, Warszawa (różne wydania).

Węgrzecki A., *Wokół filozofii spotkania*, Kraków 2014.

Wodziński C., *Filozofia jako sztuka myślenia*, Warszawa 2000.

Czasopisma fachowe z dziedziny filozofii

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C4	W.1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8,	1,2,3	1,3	F, P
EU 2	K_W03, K_W13	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8,	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 3	K_W02	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 4	K_U05	C1, C2, C3, C4	W. 1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F
EU 5	K_K01, K_K07	C3, C4	W. 1, W. 2, W.3, W.4, W.5, W.6, W.7, W.8	1,2,3	1,2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach

Wykład: egzamin pisemny (test z 5 pytaniami otwartymi).

ocena 5 = 100 % prawidłowych odpowiedzi;

ocena 4,5 = 90 % prawidłowych odpowiedzi;
 ocena 4 = 80 % prawidłowych odpowiedzi;
 ocena 3,5 = 70% prawidłowych odpowiedzi;
 ocena 3 = 50 % prawidłowych odpowiedzi;
 ocena 2 = 40 % prawidłowych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

Nr 7		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Podstawy filozofii					
Nazwa angielska:		Introduction to Philosophy					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	łącznie	ECTS
1		15	-	-		15	2
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Uzyskanie podstawowej wiedzy filozoficznej w ujęciu problemowym i historycznym.</p> <p>C2 - Poznanie i przyswojenie podstawowej terminologii filozoficznej oraz poznanie idei i argumentacji klasycznych i współczesnych autorów filozoficznych.</p> <p>C3 – Opanowanie podstawowej wiedzy filozoficznej z zakresu historii filozofii, filozofii współczesnej oraz z ontologii, metafizyki, teoria poznania, filozoficznych koncepcji człowieka, aksjologii.</p>							

C4 – nabycie umiejętności refleksyjnego i krytycznego myślenia, ważności tradycji filozoficznej w kulturze Europy i świata, rozumienie podstawowych metod analizy i interpretacji tekstów filozoficznych oraz uzyskanie umiejętności samodzielnego myślenia poszerzającego własną wiedzę i zainteresowania.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Student powinien posiadać wiedzę ogólną na poziomie liceum o profilu podstawowym

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wiedza:

EU 1 - rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny filozofii, ma usystematyzowaną wiedzę (obejmującą terminologię, teorie i metody) z zakresu filozofii.

Umiejętności:

EU 2 – posiada uporządkowaną wiedzę szczegółową w obszarze podstawowych pojęć, kategorii i dziedzin filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki związanej z kształtowaniem systemu wartości na płaszczyźnie działań pedagogicznych.

EU 3 – potrafi identyfikować główne systemy, pojęcia, kategorie i koncepcje filozoficzne oraz ich autorów.

Kompetencje społeczne:

EU 4 – potrafi wyrażać swoje przekonania w publicznej prezentacji oraz skutecznie argumentować z wykorzystaniem poglądów znanych myślicieli oraz samodzielnie formułować wnioski w trakcie dyskusji naukowej na tematy związane z pracą nauczyciela, opiekuna i wychowawcy.

EU 5 – uznaje i docenia zasadność aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym oraz jest gotowy do doskonalenia swego potencjału twórczego i świadomości etycznej celem sprostania wyzwaniom zawodowym i społecznym, jest krytyczny i refleksyjny wobec otaczającej go rzeczywistości. .

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1	Czym jest filozofia? Źródła filozofii. Pojmowanie <i>arche</i> w filozofii przedsokratejskiej.	2
Ćw. 2.	Metafora platońskiej jaskini, świat idei, dusza, odkrycie transcendencji, metafizyka.	2
Ćw. 3	Zwrot w filozofii ku mądrości praktycznej, problem szczęścia (Sokrates, etyka renesansowego humanizmu)	2
Ćw. 4	<i>Cogito ergo sum</i> , problem człowieka w filozofii nowożytnej, autonomia podmiotu, podmiot świadomy własnej racjonalności.	2
Ćw. 5	„Niebo gwiaździste nade mną, prawo moralne we mnie” – wybrane aspekty myśli I. Kanta	2
Ćw. 6	Obrazy antycypacyjne – z dziejów utopii polityczno-społecznych	2
Ćw. 7	Filozofia XX i XXI wieku: kryzys wartości tradycyjnych, pluralizm, indywidualizm, samostanowienie podmiotu.	2

Ćw. 8	Dyskusja na temat efektów uzyskanych przez studentów podczas ćwiczeń i ocena końcowa.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Laptop, tablet	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
2.	Dyskusja naukowa, prezentacja, wypowiedź, argumentacja	
3.	Metoda poszukująca – analiza i interpretacja tekstu	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)	
F2.	Kontrola obecności	
P1.	Indywidualne kolokwium semestralne – przygotowanie prezentacji na wybrany temat	
P2.	Kontrolne testy otwarte	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		20
Przygotowanie kolokwium, prezentacji		25
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (ćwiczenia)		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
Arystoteles, <i>Zachęta do filozofii</i> , przeł. K. Leśniak Warszawa 1988.		
Diogenes Laertios, <i>Żywoty i poglądy słynnych filozofów greckich</i> , (różne wydania).		
Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> , Przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2004.		
Platon, <i>Dialogi</i> , przeł. Wł. Witwicki, Kraków 2007.		

Buber M., *Problem człowieka*, przeł. R. Reszke, Warszawa 1993.

Heidegger M., *List o „humanizmie”*, przeł. J. Tischner, w: Heidegger M., *Znaki drogi*, Warszawa 1999.

Jaspers K., *Wprowadzenie do filozofii*, przeł. A. Wołkowicz, Wrocław 1995.

Jaspers K., *Filozofia egzystencji*, przeł. D. Lachowska, Warszawa 1997.

Liotard J-F., *Kondycja ponowoczesna*, przeł. M. Kowalska, J. Migasiński, Warszawa 1997.

Taylor Ch., *Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej*, przeł. A. Bielik–Robson, Warszawa 2012.

Tischner J., *Myślenie według wartości*, Kraków 2011.

Filek J., *Filozofia odpowiedzialności XX wieku (teksty źródłowe)*, Kraków 2004.

Markiewicz B., *Filozofia. Wybór tekstów*, Warszawa 1987.

Literatura uzupełniająca:

Anzenbacher A., *Wprowadzenie do filozofii*, Kraków 1992.

Copelston F., *Historia filozofii*, t. 1 – 9, Warszawa 2006.

Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.

McCoy A., *Etyka chrześcijańska*, przeł. K. Pachocki, Poznań 2007.

Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (filozofia życia, pragmatyzm, filozofia ducha)*, Kraków 2009.

Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku. Nurty. (neokantyzm, filozofia egzystencji, filozofia dialogu)*, Kraków 2009.

Goodin R. E., Pettit F. (red.), *Przewodnik po współczesnej filozofii politycznej*, przeł. C. Cieśliński, Poręba M., Warszawa 2002.

Kymilicka W., *Współczesna filozofia polityczna*, przeł., A. Pawelec, Warszawa 2009.

Lorenc W., *W poszukiwaniu filozofii humanistycznej*, Warszawa 1998.

Mackiewicz W., *Filozofia współczesna w zarysie*, Warszawa 2008.

E. Martens, H.Schnadelbach (red.) *Filozofia. Podstawowe pytania*, Warszawa 1995.

Migasiński J., *Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy*, Warszawa 2011.

Tatarkiewicz Wł., *Historia filozofii*, t.1-3, Warszawa (różne wydania).

Węgrzecki A., *Wokół filozofii spotkania*, Kraków 2014.

Wodziński C., *Filozofia jako sztuka myślenia*, Warszawa 2000.

Czasopisma fachowe z dziedziny filozofii.

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	Ćw.1, Ćw. 2, Ćw. 3, Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7.	1,2,3	1,2,3	F,P
EU 2	K_U03, K_U07	C2, C3, C4	Ćw.1,Ćw.2,Ćw.3, Ćw. 4, Ćw.5, Ćw. 6, Ćw. 7.	1,2,3	1,2,3	F
EU 3	K_U08	C1, C2, C3, C4	Ćw. 2, Ćw. 3, Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7,	1,2,3	1,2,3	F,P
EU 4	K_K01, K_K02	C3, C4	Ćw. 4, Ćw. 5, Ćw. 6, Ćw. 7, Ćw. 8	1,2,3	2,3	F
EU 5	K_K07	C1, C3	Ćw. 4, Ćw.5, Ćw.6., Ćw.7, Ćw. 8	1,2,3	2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach

Konspekt: analiza wybranego tekstu filozoficznego uwzględniająca główne pojęcia tekstu oraz odpowiedzi na główne pytania, które stawia tekst; rozmowa na temat napisanego konspektu (teza, argumentacja na rzecz tezy).

Kryteria oceny konspektu:

- strona merytoryczna – 5 pkt.,
- oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,

Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:

- 14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,
- 12-13 pkt. – ocena dobra +,
- 10-11 pkt. – ocena dobra,

8-9 pkt. – ocena dostateczna +,
7 pkt. – ocena dostateczna,
poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

8	KARTA PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu/modułu:	Komunikacja Społeczna i Interpersonalna	
Nazwa angielska:	Social and Interpersonal Communication	
Kierunek studiów:	Pedagogika	
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie	
Profil studiów	Praktyczny	
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych	
Prowadzący przedmiot:	dr hab. Ilona Biernacka-Ligięza	
I Formy zajęć, liczba godzin		

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
1		15				15	1
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Przystwojenie przez studenta wraz z najważniejszymi teoriami komunikacji społecznej i interpersonalnej wiedzy o jej funkcjach i prowadzących do ich realizacji środkach.</p> <p>C2 – Uświadomienie przez studenta roli mediów masowych i nowych mediów zarówno we współczesnej komunikacji społecznej, jak i utrzymywaniu żywej więzi z tradycją kultury.</p> <p>C3 – Doskonalenie umiejętności etycznego i skutecznego komunikowania.</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Brak							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
<p>Umiejętności:</p> <p>EU 1 zna i rozumie różne teorie komunikacji, społeczno-kulturowe konteksty ich powstawania oraz złożone procesy warunkujące ich występowania</p> <p>EU 2 potrafi analizować na podstawie własnej obserwacji różne przejawy zachowań komunikacyjnych w wybranym obszarze społecznej praktyki</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>EU 3 postępuje w sposób odpowiedzialny i etyczny</p>							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: ćwiczenia (30)							Liczba godzin
1-3	Wprowadzenie (tematyka, warunki zaliczenia, literatura), komunikowanie jako interakcja: definicje, cechy i elementy; poziomy komunikowania w systemie społecznym						3
4-5	Sposoby porozumiewania się ludzi; komunikacja interpersonalna - formy i typy komunikowania						2
6-7	Komunikacja niewerbalna – jej funkcje w komunikowaniu politycznym						2
8-9	Media w systemie komunikowania masowego						2

10-11	Nurt krytyczny w komunikowaniu masowym	2
12- 13	Rola kodów dominujących, podporządkowanych i negocjowanych w komunikowaniu społecznym	2
14 -15	Semiotyczne koncepcje komunikowania masowego	2
16 - 18	Normy i odchylenia w komunikacji społecznej i interpersonalnej Paradygmaty i syntagmy – procesy transpozycji w reklamie Prezentacja opracowanych przez studentów sloganów reklamowych i ich wizualizacji, uwzględniających procesy transpozycji	3
19 – 21	Rola kodów rozwiniętych i ograniczonych w komunikacji masowej Rola kodów wąskich i szerokich w komunikacji masowej Systemy preferowane i alternatywne (podporządkowane i radyklane) jako kody kultury popularnej	3
22 - 24	Ludyczna koncepcja komunikacji masowej Charakterystyka wydarzenia medialnego. Uniwersalne scenariusze medialne Koronacji, Konkwisty i Konkursu – indywidualne analizy programów informacyjnych. Syntaksa, semantyka i pragmatyka wydarzenia medialnego	3
25 - 27	Media masowe a przemoc i terroryzm Teorie dotyczące terroryzmu w globalnej wiosce Koncepcja terrowizji. Nowe media a terroryzm	3
28 - 30	Komunikacja ułomna, zdegradowana (manipulacja, propaganda, czarny PR) Medialna kultura upokarzania a etyka – próba podsumowania	3
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i artykuły w publikacjach zbiorowych	
2.	Komputer, rzutnik multimedialny, prezentacje materiałów DVD (pochodzących z bogatego archiwum prowadzącego).	
VII Metody dydaktyczne		
1	Dyskusja	
2	Metoda sytuacyjna	

3	Projekty					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
P	Indywidualne projekty					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności						Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)						15
Przygotowanie się do zajęć						5
Przygotowanie indywidualnego projektu						10
SUMA						30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU						1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
J. Fiske, Semiotyczne metody i ich zastosowania /W:/Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem, tłum. A.Gierczak, Wrocław, 1999						
T. Goban-Klas, Podstawowe pojęcia i modele /W:/ Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków 2009						
M. Kunczik, A.Zipfel, Wprowadzenie; wyjaśnienie podstawowych pojęć /W:/Wprowadzenie do nauki o dziennikarstwie i komunikowaniu, tłum. J. Lozański, W.Łukowski, Warszawa 2000						
Literatura uzupełniająca:						
A. Woźny, Odtąd już nic nigdy nie będzie tak samo. Media, ewenty, kryzysy i... peryferie. Wrocław 2013						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
W tabeli umieszczono dane przykładowe*						
EU 1	K_U01	C1	1 – 15	1,2	1	P
EU 2	K_U03, K_U11	C2	16 – 21	1,2	2,3	F
EU 3	K_K06	C3	22 – 30	1,2	2,3	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						

Zaliczenie przedmiotu na podstawie przygotowanej przez studenta prezentacji:

Kryteria oceny prezentacji:

- strona merytoryczna – 5 pkt.,
- oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem prezentacji – 5 pkt.,

Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:

- 14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,
- 12-13 pkt. – ocena dobra +,
- 10-11 pkt. – ocena dobra,
- 8-9 pkt. – ocena dostateczna +,
- 7 pkt. – ocena dostateczna,
- poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

9		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Psychologia					
Nazwa angielska:		Psychology					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Beata Miedzińska					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	-	30				30	2
II Cel przedmiotu							

<p>C1 – Zapoznanie z aktualną wiedzą dotyczącą wybranych zagadnień z psychologii ogólnej, pojęć, nurtów w psychologii i jej miejsca w systemie innych nauk.</p> <p>C2 – Utrwalenie wiadomości na temat metody naukowej oraz technik badawczych stosowanych w psychologii, zna zasady tworzenia raportu z badań.</p> <p>C3 – Kształtowanie umiejętności analizy procesów psychicznych, ich powiązań i uwarunkowań.</p> <p>C4 – Analizowania tekstów psychologicznych dotyczących wybranych zagadnień z psychologii ogólnej.</p>		
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:		
brak		
IV Oczekiwane efekty uczenia się		
Umiejętności:		
<p>EU 1 Student potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia psychologiczne, umie posługiwać się nimi w dyskusji. Ma wiedzę na temat podstawowych teorii psychologicznych (behawioryzm, psychoanaliza, psychologia poznawcza, ewolucyjna) i potrafi wykorzystać ją interpretując zachowania człowieka.</p> <p>EU 2 Potrafi odróżnić tekst naukowy od popularno-naukowego i pseudonaukowego, oraz określić wymagania stawiane naukowym badaniom i metodom.</p> <p>EU 3 Student potrafi wyróżnić metody naukowe oraz techniki badawcze stosowane w psychologii</p>		
Kompetencje społeczne:		
<p>EU 4 Student potrafi zwięźle scharakteryzować każdy proces psychiczny, jego powiązania i uwarunkowania.</p>		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1-2	Rodzaje samooceny (analiza wpływu samooceny na funkcjonowanie człowieka). Badanie poziomu aspiracji. Style autoprezentacji – analiza konkretnych przypadków.	4
Ćw. 3-4	Ćwiczenia w rozumieniu komunikatów niewerbalnych (analiza zdjęć i materiału filmowego). Ćwiczenie umiejętności słuchania. Parafrazowanie i odzwierciedlanie. Komunikaty typu „ja” i typu „ty”. Ćwiczenia i analiza interpersonalnych konsekwencji obydwu sposobów komunikowania się.	4
Ćw. 5-6	Przegląd metod badania procesu emocjonalnego. Różnice między lękiem a strachem, gniewem, a agresją. Lęk jako stan i jako cecha Ćwiczenia w radzeniu sobie z lękiem społecznym i agresją innych. Jak obchodzić się z własnym gniewem. Badanie inteligencji emocjonalnej.	4

Ćw. 7-8	Diagnozowanie struktury potrzeb. Potrzeba jako motyw. Rozpoznawanie potrzeb.	4
Ćw. 9-10	Rodzaje motywacji. Przegląd sposobów uruchamiania procesu motywacyjnego i podtrzymywania go. Bariery blokujące działania.	4
Ćw. 11-12	Ćwiczenia w rozumieniu komunikatów niewerbalnych (analiza zdjęć i materiału filmowego).	4
Ćw. 13-14	Metody badania postaw. Zmiana postaw. Analiza działania komunikatów perswazyjnych.	4
Ćw. 15	Kryteria odróżniające grupę społeczną od niespołecznej (analiza wybranych przykładów). Rozróżnianie rodzajów zadań grupowych. Skala ustosunkowań interpersonalnych jako metoda badania struktury grupy.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne*	
2	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1- dyskusja, 2- pokaz, 3- metoda problemowa	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne (analiza studium przypadku)	
F2	Udział w dyskusjach	
P1	Indywidualne projekty	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć		9
Przygotowanie projektów na wybrany temat		21
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		

Literatura podstawowa:

1. Aronson E., Wilson T, Akert R. Psychologia społeczna. Zysk i S-ka, Poznań 1997
2. Strelau J., Doliński D. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki.
Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wydanie nowe, dwutomowe),2006
5. Goleman D. Inteligencja emocjonalna. Media Rodzina of Poznań 1997
6. Koziński J. Psychologiczna teoria samowiedzy. PWN 1986
7. Miedzińska B. Podstawy psychologii. 2010
8. Myers D. Psychologia. Zysk i S – ka, Poznań, 2003
9. Oatley K., Jenkins J. Zrozumieć emocje. PWN, Warszawa 2003
10. Tomaszewski T. (red) Temperament i inteligencja. PWN 1995

Literatura uzupełniająca:

1. Brockert S. Pokonać stres. PZWL, Warszawa 2003
2. Koziński J. Koncepcja transgresyjna człowieka. PWN, Warszawa 1987
3. KosslynS., Rosenberg R. Psychologia. Znak, Kraków 2006
10. Le Doux J. Mózg emocjonalny. Media Rodzina 2000

**XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W
ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI**

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2, C3	Ćw. 1 – 10,	1	2	F1,P
EU 2	K_U10	C1, C2, C4	Ćw. 6-12	1,2	1,2,3	F1,P
EU 3	K_U11	C2, C3, C4	Ćw.13-15	1,2	1,2,3	F1,F2
EU4	K_K02	C1 – C4	Ćw. 1-15	1,2	1,2,3	F1,F2

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Zaliczenie przedmiotu na podstawie przygotowanej przez studenta projektu na wybrany temat:

Kryteria oceny projektu:

- strona merytoryczna – 5 pkt.,
- oryginalność - 5 pkt.,
- zgodność z tematem projektu – 5 pkt.,

Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od zdobytych punktów:

14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,

12-13 pkt. – ocena dobra +,

10-11 pkt. – ocena dobra,

8-9 pkt. – ocena dostateczna +,

7 pkt. – ocena dostateczna,

poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

9

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Psychologia
Nazwa angielska:	Psychology
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr Beata Miedzińska

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
2	15	-				15	1

II Cel przedmiotu

C1 – Zapoznanie z aktualną wiedzą dotyczącą wybranych zagadnień z psychologii ogólnej, pojęć, nurtów w psychologii i jej miejsca w systemie innych nauk.

C2 – Przedstawienie psychologii jako dyscypliny naukowej wraz z jej interdyscyplinarnymi powiązaniem.

<p>C3 – Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat metody naukowej oraz technik badawczych stosowanych w psychologii, zna zasady tworzenia raportu z badań.</p> <p>C4 – Kształtowanie umiejętności analizy procesów psychicznych, ich powiązań i uwarunkowań.</p> <p>C5 – Kształtowanie odpowiedzialności za jakość swojego wykształcenia, rozumienia roli samodzielnego, indywidualnego studiowania swojej dziedziny oraz partnerstwa w pracy naukowej.</p>		
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:		
brak		
IV Oczekiwane efekty uczenia się		
Wiedza:		
<p>EU 1 Student potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia psychologiczne, umie posługiwać się nimi w dyskusji. Ma wiedzę na temat podstawowych teorii psychologicznych (behawioryzm, psychoanaliza, psychologia poznawcza, ewolucyjna) i potrafi wykorzystać ją interpretując zachowania człowieka.</p> <p>EU 2 Student zna podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka, co pozwala mu lepiej zrozumieć siebie i innych. Widzi różnice indywidualne i kulturowe dotyczące reakcji emocjonalnych. Uświadamia sobie związek między potrzebami, emocjami, a motywacją.</p> <p>EU 3 Student potrafi wyróżnić metody naukowe oraz techniki badawcze stosowane w psychologii,</p> <p>EU 4 Student potrafi zwięźle scharakteryzować każdy proces psychiczny, jego powiązania i uwarunkowania.</p>		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Psychologia jako dyscyplina naukowa. Korzenie pięciu propozycji filozofii nauki. Ograniczenia indukcjonizmu, falsyfikacjonizmu, paradygmatyzmu, anarchizmu metodologicznego i modelu programów badawczych. Związki psychologii z innymi obszarami wiedzy psychologicznej.	2
W.2	Procesy poznawcze. Odbiór bodźców. Organizacja i właściwości procesu spostrzegania. Prawa percepcji. Uwaga i jej funkcje. Uwaga i aktywacja mózgu. Funkcje zarządcze umysłu. Procesy myślenia, operacje umysłowe. Rodzaje problemów, fazy rozwiązywania problemów.	2
W. 3	Poznanie i ewaluacja. Formy uczenia się. Rodzaje pamięci, modele procesu zapamiętywania. Fazy i cykle procesu pamięciowego. Procesy emocjonalne. Teorie emocji Jamesa-Langego, Cannona-Barda, Schachtera-Singera, Lazarusa, Zajonca. Funkcje emocji.	2

W. 4	Motywacja. Modele procesu motywacyjnego. Źródła motywacji i czynniki uruchamiające. Rodzaje motywacji specyficznie ludzkiej. Mechanizmy obronne. Siła motywacji. Prawa Yerkesa-Dodsona. Konflikty motywacyjne.	2
W.5	Różnice indywidualne między ludźmi. Pojęcie cechy i jego ograniczenia. Inteligencja człowieka. Rodzaje inteligencji, modele strukturalne, listy zdolności. Ujęcia temperamentu i osobowości jako zestawu cech.	2
W.6	Główne kierunki psychologii klasycznej i współczesnej. Główne idee psychoanalizy, behawioryzmu, psychologii postaci, humanistycznej, egzystencjalnej i personalistycznej. Wkład nurtów współczesnych: poznawczego i ewolucyjnego.	2
W.7	Uwarunkowania społeczne psychiki. Schematy poznania społecznego, atrybucja a wyjaśnianie zachowania. Ja, tożsamość i autoprezentacja. Postawy i ich modyfikowanie. Zachowania agresywne i pomocne. Atrakcyjność interpersonalna. Konformizm i autorytaryzm. Dynamika grup. Uprzedzenia.	2
W.8	Podstawowe metody badania psychologicznego. Obserwacja, rozmowa kierowana, wywiad. Analiza wytworów. Kwestionariusze i testy. Trafność i rzetelność testu. Standaryzacja testów. Uprawnienia do stosowania. Testy wykonaniowe i samoopisowe. Ograniczenia testów inteligencji, testów projekcyjnych i kwestionariuszy osobowości.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne: rzutnik multimedialny oraz komputer.	
VII Metody dydaktyczne		
	1-wykład z prezentacją multimedialną, 2-pokaz	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P	Egzamin pisemny z pytaniami otwartymi sprawdzającymi wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na realizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10
Przygotowanie do testu		5

SUMA		30				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Aronson E., Wilson T, Akert R. Psychologia społeczna. Zysk i S-ka, Poznań 1997						
2. Strelau J., Doliński D. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wydanie nowe, dwutomowe), 2006						
11. Goleman D. Inteligencja emocjonalna. Media Rodzina of Poznań 1997						
12. Koziński J. Psychologiczna teoria samowiedzy. PWN 1986						
13. Miedzińska B. Podstawy psychologii. 2010						
14. Myers D. Psychologia. Zysk i S – ka, Poznań, 2003						
15. Oatley K., Jenkins J. Zrozumieć emocje. PWN, Warszawa 2003						
16. Tomaszewski T. (red) Temperament i inteligencja. PWN 1995						
Literatura uzupełniająca:						
1. Brockert S. Pokonać stres. PZWL, Warszawa 2003						
2. Koziński J. Koncepcja transgresyjna człowieka. PWN, Warszawa 1987						
3. Kosslyn S., Rosenberg R. Psychologia. Znak, Kraków 2006						
11. Le Doux J. Mózg emocjonalny. Media Rodzina 2000						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W13	C1, C3	W1 – W4	1	1	P
EU 2	K_W08	C1, C2, C4, C5	W2 – W6	1	1	P
EU 3	K_W12	C2, C3, C4	W1 – W8	1,2	2	P
EU 4	K_W08	C4, C5	W7-W8	1,2	1	P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Egzamin w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.

Ocena z egzaminu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*

10		KARTA PRZEDMIOTU						
Nazwa przedmiotu/modułu:		12. Podstawy socjologii						
Nazwa angielska:		Introduction to Sociology						
Kierunek studiów:		13. Pedagogika						
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów		praktyczny						
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych						
Opracował:		mgr Kornel Musiał						
I Formy zajęć, liczba godzin								
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS	
2	15					15	1	
II Cel przedmiotu								
C1 – Poszerzenie wiedzy studentów pedagogiki o socjologiczną perspektywę analizowania diagnozowania i prognozowania zjawisk i procesów społecznych.								

C2 - Nabycie przez studentów umiejętności stosowania socjologicznych kategorii pojęciowych, koncepcji teoretycznych i metod badawczych oraz korzystania z wyników badań tej nauki w pracy pedagoga.		
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:		
brak		
IV Oczekiwane efekty uczenia się		
Wiedza:		
EU 1 Student zna i rozumie podstawowe pojęcia socjologiczne, najważniejsze teorie oraz metody badań możliwe do wykorzystania w pedagogice.		
Kompetencje społeczne:		
EU 2 Student zna, potrafi nazwać i opisać podstawowe struktury społeczne, środowiska, instytucje znaczące dla studiowanej specjalności. Zna i rozumie rodzaje, sposoby tworzenia się i funkcjonowania relacji społecznych.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Socjologiczne spojrzenie na świat. Wiedza socjologiczna a wiedza potoczna. Główne nurty myślowe. Miejsce socjologii wśród innych nauk. Badania socjologiczne i ich wpływ na życie codzienne. Socjologiczne metody badawcze stosowane w pedagogice.	2
W.2	Koncepcja człowieka. Człowiek a natura. Kultura jako narzędzie adaptacji człowieka. Rola i znaczenie kultury w życiu społecznym	2
W.3	Ład i zmiana społeczna	2
W.4	Zbiorowości społeczne. Podstawowe rodzaje zbiorowości. Rodzaje grup społecznych. Rola małych grup społecznych w procesie wychowania i socjalizacji.	2
W.5	Interpretacje więzi społecznej. Procesy tworzenia się więzi. Komponenty więzi. Rozpad. Organizacja i dezorganizacja społeczna	2
W.6	Struktura społeczna – pojęcie, elementy. Teorie stratyfikacji społecznej i ruchliwości społecznej	2
W.7	Zasada różnicowania a nierówności społeczne. Nierówności we współczesnym świecie. Źródła nierówności w Polsce. Nierówności w edukacji.	2
W.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji personalnych uzyskanych podczas kursu	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny).	

VII Metody dydaktyczne						
	Metoda podająca: 1. wykład					
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
P1	Test					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności						Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)						15
Przygotowanie się do testu						15
SUMA						30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU						1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
1. Giddens A. , Socjologia. Warszawa 2007, PWN.						
2. Sztompka P., M. Bogunia-Borowska M., Socjologia codzienności. Kraków 2008, Wyd. ZNAK.						
3. Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa. Kraków 2002, Wyd. ZNAK.						
Literatura uzupełniająca:						
1. Turowski J., Małe struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL.						
2. Turowski J., Wielkie struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL.						
3. Sztompka P., Kucia M., Socjologia. Lektury. Kraków 2005, Wydawnictwo ZNAK.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2	W 1-8	1	1	F, P
EU 2	K_K04	C1, C2	W 1-8	1	1	F,P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.						
Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.						

Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

10

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:		14. Podstawy socjologii					
Nazwa angielska:		Introduction to Sociology					
Kierunek studiów:		15. Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		mgr Kornel Musiał					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2		15					2
II Cel przedmiotu							

C1 – Poszerzenie wiedzy studentów pedagogiki o socjologiczną perspektywę analizowania diagnozowania i prognozowania zjawisk i procesów społecznych.

C2 - Nabycie przez studentów umiejętności stosowania socjologicznych kategorii pojęciowych, koncepcji teoretycznych i metod badawczych oraz korzystania z wyników badań tej nauki w pracy pedagoga.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 Student potrafi wykorzystać podstawowe pojęcia socjologiczne, najważniejsze teorie oraz metody badań dla zrozumienia sytuacji wychowawczych, opiekuńczych i edukacyjnych.

EU 2 Student zna i potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę o relacjach społecznych, podstawowych strukturach społecznych, środowiskach, instytucjach w przyszłej pracy pedagoga.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/		Liczba godzin
Ćw.1	Człowiek i społeczeństwo	2
Ćw.2	Interakcje i życie społeczne	2
Ćw.3	Socjalizacja jako kategoria pojęciowa. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji.	2
Ćw.4	Struktury grupowe, typy przywództwa w małych grupach społecznych	2
Ćw.5	Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy. Dewiacja i subkultury	2
Ćw.6	Organizacje w nowoczesnym świecie. Biurokracja. Typ idealny biurokracji.	2
Ćw.7	Kapitał kulturowy i społeczny w edukacji	2
Ćw.8	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji przedmiotu	1
Suma godzin		15

VI Narzędzia dydaktyczne

1.	Teksty przedmiotowe
2.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny).

VII Metody dydaktyczne

1	dyskusja,
2	prezentacja

VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F1	Indywidualne formy wypowiedzi/dyskusja
F2	Projekty indywidualny (w grupach studenckich do 25osób), w parach (w grupach studenckich powyżej 25 osób) – prezentacja wybranego zjawiska czy problemu społecznego w oparciu o wyniki badań socjologicznych.
P1	Test
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)	6
Przygotowanie się do testu	49
SUMA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Giddens A. , Socjologia. Warszawa 2007, PWN. 2. Szacka B., Socjologia. Warszawa 2003, PWN 3. Sztompka P., Kucia M., Socjologia. Lektury. Kraków 2005, Wydawnictwo ZNAK. 4. Sztompka P., M. Bogunia-Borowska M., Socjologia codzienności. Kraków 2008, Wyd. ZNAK.. 5. Wyniki badań - Centrum Badania Opinii Społecznej; www.cbos.pl <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa. Kraków 2002, Wyd. ZNAK. 2. Turowski J., Małe struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL. 3. Turowski J., Wielkie struktury społeczne. Lublin 2000, Wyd. KUL. 4. Zdulski M., Wrzesień I., Zdulski T., Ciernie miasta. Skinheadzi a ultrapravica w krajach Europy Środkowej. Jelenia Góra 2011, Wyd. KPSW. 	
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI	

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U01	C1, C2	Ćw.1-8	1,2	1,2	F, P
EU 2	K_U11	C1,C2	Ćw.1-8	1,2	1,2	F,P
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
<p>Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.</p> <p>Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.</p> <p>Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi, - ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi, - ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi. 						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

11		KARTA PRZEDMIOTU						
Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika opiekuńcza						
Nazwa angielska:		Protective Education						
Kierunek studiów:		Pedagogika – specjalność pedagogika opiekuńcza - wychowawcza i resocjalizacyjna						
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów		Praktyczny						
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych						
Opracował:		dr E. Zieja						
I Formy zajęć, liczba godzin								
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS	
2	15	15	-		-	30	3	

II Cel przedmiotu

C1 - Ustalenie tożsamości pedagogiki opiekuńczej

C2 - Poznanie opieki międzyludzkiej w zakresie całego życia człowieka

C3 - Umiejętność diagnozowania potrzeb ponadpodmiotowych jednostki

C4 - Umiejętność wykorzystania wiedzy pedagogicznej do projektowania działań opiekuńczo – wychowawczych .

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wykłady:

Wiedza:

EU 1-Student posiada wiedzę na temat wychowania i opieki w tym w tym ich społeczno-kulturowych , psychologicznych medycznych podstaw

EU 2-Student posiada wiedzę nt współczesnych teorii dot. wychowania i opieki oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów

EU 3-Student posiada wiedzę o specyfice rodziny i procesów w niej zachodzących

EU4 - Student ma podstawową wiedzę o formach opieki ,wychowania i wsparcia w polskim systemie pomocy społecznej

EU5 -Student zna i rozumie potrzebę uwzględniania etycznych systemów aksjonormatywnych stosowanych w formach opieki, wychowania i wsparcia

Ćwiczenia:

Umiejętności:

EU1- Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności związane z działalnością opiekuńczą korzystając z różnych źródeł i nowoczesnych technologii

EU2 -Student potrafi ocenić przydatność typowych metod ,procedur dobrych praktyk w procesie samodzielnego i zespołowego rozwiązywania problemów opieki i pomocy dla min, rodzin, dzieci ze specjalnymi potrzebami ,osób starszych i bezdomnych.

potrafi posłużyć się nimi w praktycznej działalności opiekuńczo – pomocowej.

EU3- Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostek lub grup społecznych w obrębie obszaru działalności wychowawczo- opiekuńczej i pomocowej

Kompetencje społeczne:

EU4-Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy , projektuje wykonuje działania wychowawcze i opiekuńcze

V Treści programowe:

Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
Semestr 2		
W 1-2	Tożsamość metodologiczna pedagogiki opiekuńczej (przedmiot, zadania, terminologia).	2
W 3	Rola potrzeb ponadpodmiotowych w opiece.	2
W 4	Opieka międzyludzka –zakres, kategorie.	2
W 5-6	Opieka a wychowanie. Zasady, formy i metody w pedagogice opiekuńczej.	2
W 7-8	Opieka rodzinna – podstawowe zagadnienia.	2
W 9-10	Działania opiekuńczo- wychowawcze w szkole.	2
W 11-12	Sieroctwo i jego kompensacja.	1
W 13-14	Organizacja i zadania szczegółowe wybranych placówek opiekuńczo -wychowawczych typu :interwencyjnego , rodzinnego i socjalizacyjnego	1
W 15	Kompetencje opiekuna – wychowawcy. Podsumowanie zajęć.	1
Suma godzin		15
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Semestr 2		
Ćw1	Wprowadzenie do zajęć warsztatowych Krytyczny przegląd interpretacji opieki w Polsce	2
Ćw2	Diagnozowanie potrzeb ponadpodmiotowych (opiekuńczych)	2
Ćw3	Próby projektowania czynność opiekuńczych do wybranych sytuacji opiekuńczych	2
Ćw4	Próby wypracowania zasad dot. atmosfery opieki	2
Ćw5	Ofiary przemocy domowej .Organizacja i zadania instytucji interwencji kryzysowej	2
Ćw6	Rozpoznanie funkcjonowania form opieki w środowisku lokalnym.	2
Ćw7	Projektowanie w małych zespołach działań pomocowych dla przykładowych przypadków –studium przypadku	2
Ćw8	Podsumowanie ćwiczeń	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		

1.	Wykresy i teksty przedmiotowo-metodyczne, foliogramy	
2.	Rzutnik multimedialny.	
VII Metody dydaktyczne		
1	Wykład	
2.	Dyskusja	
3	Projekt	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Krótkie wypowiedzi ustne	
F2	Krótkie opracowania pisemne dot zagadnień opiekuńczych	
F3	Raport dot. sieci placówek opiekuńczo-wychow. w środowisku lokalnym	
P1	Projekt, test	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		30
Przygotowanie się do zajęć(min wyszukiwanie literatury ,)		40
Przygotowanie się do testu		20
SUMA		90
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		3
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa		
16. Albański L., Gola S. Wybrane zagadnienia z pedagogiki opiekuńczej Jelenia Góra 2013.		
17. J. Brągiel, S. Badora (red.), Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Opole 2005.		
18. Z. Dąbrowski, Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Tom 1 i 2. Olsztyn 2006.		
19. Gajewska G. Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka. Zielona Góra 2004.		
20. E. Jundził, R. Pawłowska, Pedagogika opiekuńcza. Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość, Gdańsk 2008.		
21. A. Kelm, Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej, Warszawa 2000.		
Literatura uzupełniająca:		
17. S. Badora, Z zagadnień pedagogiki opiekuńczej, Tarnobrzeg 2006.		
18. Kawula, Pomocniczość i wsparcie, Olsztyn 2002.		
19. J. Krzyszkowski, R. Majer, Pomoc społeczna rodzinie – z warsztatu praktyków. Rodziny zastępcze, opieka środowiskowa, Częstochowa 2004.		
20. D. Marzec, Opieka nad dzieckiem w dobie przemian społecznych, Częstochowa 2004.		

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
Wykład						
EU 1	K_W03,	C1, C2	W1-7	1	1	F1
EU 2	K_W09	C1,C2	W1-7	1	1	P1
EU 3	K_W10,	C5	W3	1	1,2	F1
EU 4	K_W12	C4	W1-8	1,2	1	P1
EU 5	K_W13	C5	W1-8	1,2	1,2	F1
Ćwiczenia						
EU 1	K_U02	C2	ćw1-8	1	2	F2,
EU 2	K_U03	C2,3,4	ćw1--5	2	2, 3	P1
EU 3	K_U11, K_U13,	C3,C5	ćw1-8	1,2	3	F3,
EU 4	K_KO7	C1-5	ćw1-8,	1	2	F1,2
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
<p>W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na pierwszych zajęciach przedstawiane są studentom szczegółowe informacje dotyczące ww. oraz zasad oceniania i zaliczania kursu w zależności od stopnia opanowania przez nich danego efektu.</p> <p>Wykład:</p> <p>Test pisemny na zakończenie wykładów - (test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>Kryteria oceny projektu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strona merytoryczna – 5 pkt., -oryginalność - 5 pkt., - zgodność z tematem projektu – 5 pkt., <p>Student może otrzymać za pracę maksymalnie 15 punktów. Ocena jest przyznawana w zależności od</p>						

zdobytych punktów:

14-15 pkt. – ocena bardzo dobra,

12-13 pkt. – ocena dobra +,

10-11 pkt. – ocena dobra,

8-9 pkt. – ocena dostateczna +,

7 pkt. – ocena dostateczna,

poniżej 7 pkt. – ocena niedostateczna

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

12		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej					
Nazwa angielska:		Methodology of care and educational work					
Kierunek studiów:		Pedagogika – resocjalizacja z kryminologią					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Elżbieta Zieja					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	War.	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
1	15	-	-	-	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie z wybranymi strategiami, procedurami i czynnikami warunkującymi pracę opiekuńczo-wychowawczą							
C2 – Nabywanie elementarnych umiejętności diagnozowania i prognozowania potrzeb dziecka w zakresie opieki i wychowania							
C3 - Poznanie przez studenta warsztatu pracy opiekuna- wychowawcy, pedagoga; zasad, metod							

i technik wychowania opiekuńczego; odpowiedzialność zawodowa		
C 4 – Poznanie i wspieranie kontaktów podopiecznych ze środowiskiem rodzinnym		
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:		
Wykazuje się elementarną znajomością wiedzy z zakresu pedagogiki i psychologii. Posiada podstawową wiedzę humanistyczną oraz umiejętności komunikowania się z drugą osobą		
IV Oczekiwane efekty uczenia się		
Wiedza:		
EU 1 - Student formułuje cele i zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w środowiskach rodzinnych i instytucjonalnych. Potrafi opisać zjawisko sieroctwa społecznego		
EU 2 – Nazywa i rozpoznaje typy i rodzaje placówek opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych		
EU 3 – Wyjaśnia organizację systemu opieki i profilaktyki nad dzieckiem i rodziną		
EU 4 – Student dokonuje charakterystyki wychowanków pod względem ich możliwości intelektualnych, zdrowotnych i prawnych		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W 1	Przedmiot i zadania metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej	3
W 2	Zjawisko sieroctwa społecznego i jego kompensacja	3
W 3	Organizacja systemu i profilaktyki opieki nad dzieckiem i rodziną działania wspierające uzupełniające i zastępujące rodzinę. Cele i zasady systemu	3
W 4	Typy, zasady działania i organizacja placówek opiekuńczo-wychowawczych. Wady i zalety wychowania zakładowego. Planowanie oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych na podstawie wywiadu środowiskowego i diagnozy psychologiczno-pedagogicznej.	3
W 5	Sytuacja wychowanka pod kątem jego możliwości intelektualnych(dzieci w szerokiej normie rozwojowej), prawnych i zdrowotnych	3
W 6	Rola i zadania wychowawcy, pedagoga w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych Pozytywne i negatywne postawy wychowawcy	
Suma godzin		15

VI Narzędzia dydaktyczne	
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania telewizyjne
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.
VII Metody dydaktyczne	
	1. Wykład konwersatoryjny 2. Otwarta dyskusja 3. Metody problemowe 4. Projekty
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
P1	Forma zaliczenia wykładów: test pisemny
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15
Przygotowanie się do zajęć	10
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	5
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa:	
1. Brągiel J, Badora S (red.), 2005 Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Opole	
2. Górnicka B. 2016 Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia podręcznik akademicki Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Opole	
3. Kamińska U. 2005 Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania WUŚ, Katowice	
4. Bejger H, 2011 Sytuacja rodzinno-prawna wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych, „Scientific Bulletin of Chełm. Section of Pedagogy, nr 1, PWSZ, Chełm	
5. Gajewska G. Brzydło-Stodolna K. 2005 Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej Zielona Góra	
Literatura uzupełniająca:	
1. Dąbrowski Z, 2000 Pedagogika opiekuńcza w zarysie cz. I Olsztyn, cz. II, Olsztyn 2001	

2. .Gajewska G, 2004 Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka, Zielona Góra
3. Sikora D. Opieka i wychowanie w żłobku, 2004 {w:}Środowiska opiekuńczo-wychowawcze, red.B Wojciechowska – Charlak, Wszechnica Świętokrzyska, Kielce

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W03	C1,2,3,	W 1,4	1,2	1	P1
EU 2	K_W05, K_W08	C2,4,	W 2,3	1,2	1,2	P1
EU 3	K_W05, K_W10	C 3,4	W 5,6	1,2,3	1,2	P1
EU 4	K_W08	C1-4	W 1,6	1,2,3	2	P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi.

Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

13

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Etyka zawodowa
Nazwa angielska:	Professional Ethics
Kierunek studiów:	Pedagogika,
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny

Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	łącznie	ECTS
2	15		-	-		15	1
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Przystwojenie przez słuchacza podstawowych pojęć i treści z dziedziny etyki opisowej i normatywnej.</p> <p>C2 - Zdobycie wiedzy w zakresie głównych doktryn i stanowisk w etyce oraz dylematów moralnych współczesności.</p> <p>C3 – Poznanie obowiązujących regulacji etycznych dotyczących zawodu nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.</p> <p>C4 – Uświadomienie złożoności problemów moralnych związanych z pracą w zawodzie nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowaniem placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną z dziedziny filozofii							
IV Oczekiwane efekty uczenia się (wykład)							
Wiedza:							
EU 1 – Student zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny etyki, ma usystematyzowaną wiedzę ogólną z zakresu etyki.							
EU 2 – Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową na temat zasad i norm etycznych i wie, jak posługiwać się nimi w praktyce życiowej, w tym w działalności pedagogicznej.							
EU 3 – Student zna i identyfikuje główne systemy i kierunki etyczne oraz ich przedstawicieli.							
EU 4 – Student potrafi uwzględniać w swej działalności zawodowej dokumenty dotyczące praw człowieka i praw dziecka oraz regulacje etyczne w odniesieniu do zawodu nauczyciela, opiekuna i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych i opiekuńczych w Polsce.							
Kompetencje społeczne:							
EU 5 – Student docenia wagę refleksji etycznej związanej z funkcjonowaniem człowieka w życiu zawodowym oraz jest przygotowany do współpracy w konstruowaniu i wdrażaniu kodeksu etycznego instytucji edukacyjnych, opiekuńczych i wychowawczych oraz związanych z nimi profesji.							
EU 6 - Student ma świadomość wpływu nauczycieli, opiekunów i wychowawców na kształtowanie osobowości i zachowań uczniów i wychowanków oraz odpowiedzialności za podjęte decyzje w działalności profesjonalnej, dba o własny rozwój osobisty oraz rozumie potrzebę ustawicznego doskonalenia i doskonalenia warsztatu zawodowego.							

V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Wprowadzenie do przedmiotu, etymologia terminu <i>moralność</i> , geneza moralności, moralność a etyka, sfery moralności.	2
W. 2, W. 3	Geneza i podział etyki, jej przedmiot i funkcje, podstawowe pojęcia, główne zagadnienia. Etyka ogólna a etyki szczegółowe.	4
W. 4, W. 5	Główne kierunki etyczne (eudajmonizm, hedonizm, perfekcjonizm, ewolucjonizm, utylitaryzm, teocentryzm, teoria cnoty)	4
W. 6	Etyka zawodowa a etyka ogólna, zawód nauczyciela i wychowawcy jako zawód etosowy.	2
W. 7	Normy moralne – istota, rodzaje, systematyzacja	2
W. 8	Etykieta w pracy zawodowej	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Foliogramy, materiały z prasy fachowej	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Podająca – wykład informacyjny, objaśnienie	
2.	Problemowa – wykład problemowy, aktywizujący	
3.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Kontrola obecności	
P1.	Test otwarty z materiału objętego wykładem	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		łącznie i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Przygotowanie się do zajęć		10

Przygotowanie do testu	5
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (wykład)	1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa

- A. Anzenbacher, *Wprowadzenie do etyki*, Kraków 2008
- J. Homplewicz, *Etyka pedagogiczna, podręcznik dla wychowawców*, Warszawa, 2000
- I. Lazari-Pawłowska, *Etyki zawodowe jako role społeczne*, w: *Etyka. Pisma wybrane*, Warszawa 1992
- P,H. Meirieu, *Moralne wybory nauczycieli. Etyka i pedagogika*, Warszawa 2003
- M. Ossowska, *Normy moralne*, Warszawa (różne wydania)
- T. Styczeń, J. Merecki, *ABC etyki*, Lublin 2010

Teksty źródłowe z etyki

Literatura uzupełniająca:

- J. Hartman, J. Woleński, *Wiedza o etyce*, wyd. Park 2008
- J. Hołówka, *Etyka w działaniu*, Warszawa 2001
- J. Jaroń, *Z etyką na ty. Od egipskiego Ptahhotepa do Karola Wojtyły*, Łódź 1995
- S. Jedynek (red.), *Słownik etyczny*, Lublin 1990
- P. Vardy, P. Grosch, *Etyka, poglądy i problemy*, Poznań 1995
- Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja o Prawach Dziecka, Deklaracja Praw Dziecka (Deklaracja Genewska), Deklaracja Praw Dziecka ONZ, teksty przyrzeczeń, ślubowań, kodeksy etyczne*

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2	W.1, W. 2, W.3, W.6,	1,3	1,3	F, P
EU 2	K_W04, K_W06	C1, C2, C3	W. 2, W.3, W.7,	1,2,3	1,2,3	F, P

EU 3	K_W13	C1, C2	W.1, W.2, W.3, W. 4, W. 5	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 4	K_W10	C3, C4	W.6, W.8	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 5	K_K04,	C2, C3, C4	W.4, W.5, W.6, W.7	1,2,3	1,2,3	F
EU 6	K_K06	C2, C3, C4	W.3, W.6, W.7	1,2,3	1,2,3	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.

Zaliczenie w formie testu pisemnego z zakresu materiału z całego semestru.

Ocena z testu pisemnego jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

13

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Etyka zawodowa
Nazwa angielska:	Professional Ethics
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych

Opracował:		dr Karol Morawski					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	łącznie	ECTS
2		30	-	-		30	2
II Cel przedmiotu							
<p>C1 – Przystwojenie przez słuchacza podstawowych pojęć i treści z dziedziny etyki opisowej i normatywnej.</p> <p>C2 - Zdobyć wiedzy w zakresie głównych doktryn i stanowisk w etyce oraz dylematów moralnych współczesności.</p> <p>C3 – Poznanie obowiązujących regulacji etycznych dotyczących zawodu nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.</p> <p>C4 – Uświadomienie złożoności problemów moralnych związanych z pracą w zawodzie nauczyciela i wychowawcy oraz funkcjonowaniem placówek edukacyjnych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Student powinien posiadać wiedzę ogólną z dziedziny filozofii.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się (ćwiczenia)							
<p>Wiedza</p> <p>EU 1 – Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową na temat zasad i norm etycznych i umie posługiwać się nimi w praktyce życiowej, w tym w działalności pedagogicznej.</p> <p>Umiejętności</p> <p>EU 2 – Student potrafi uwzględniać w swej działalności zawodowej dokumenty dotyczące praw człowieka i praw dziecka oraz regulacje etyczne w odniesieniu do zawodu nauczyciela, opiekuna i wychowawcy oraz funkcjonowania placówek opiekuńczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych w Polsce.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>EU 3 – Student dostrzega dylematy etyczne w działalności nauczyciela, opiekuna i wychowawcy, ma umiejętność ich rozwiązywania oraz stosuje zasady etyki zawodowej, prognozuje skutki swoich decyzji i działań.</p> <p>EU 4 – Student rozumie i docenia wagę refleksji etycznej związanej z funkcjonowaniem człowieka w życiu zawodowym, jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz współpracy w konstruowaniu i wdrażaniu kodeksu etycznego instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych oraz resocjalizacyjnych i związanych z nimi profesji.</p> <p>EU 5 - Student ma świadomość wpływu nauczycieli, opiekunów i wychowawców na kształtowanie osobowości i zachowań uczniów, podopiecznych i wychowanków oraz odpowiedzialności za podjęte decyzje w działalności profesjonalnej, dba o własny rozwój osobisty oraz rozumie potrzebę ustawicznego dokształcania i doskonalenia warsztatu zawodowego.</p>							

V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1	Wybór zawodu jako decyzja moralna. Podstawowe wartości w zawodzie nauczyciela, opiekuna i wychowawcy.	2
Ćw. 2	Problem sprawiedliwości i odpowiedzialności w pracy nauczyciela, opiekuna i wychowawcy	2
Ćw. 3	Szacunek dla prawdy, bezstronność i tolerancja jako naczelné zasady etyki profesjonalnej w działalności nauczycielskiej, opiekuńczej, wychowawczej i resocjalizacyjnej.	2
Ćw. 4	Moralne aspekty relacji: wychowawca – wychowanek, opiekun – podopieczny, nauczyciel-uczeń. Pojęcie godności.	2
Ćw. 5	Etyka w zawodzie nauczyciela, opiekuna i wychowawcy – etyką deontologiczną, konsekwencjalistyczną, etyką cnót czy chronienia osób.	2
Ćw. 6	Zagrożenia zewnętrzne i wewnętrzne dla zachowania wysokiego poziomu moralnego. Konflikt wartości i zasad, dylematy moralne	2
Ćw. 7	Konstruowanie kodeksu etyki zawodowej	2
Ćw. 8	Dyskusja na temat efektów uzyskanych przez studentów podczas ćwiczeń i ocena końcowa.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, podręczniki i teksty źródłowe	
2.	Foliogramy, materiały z prasy fachowej	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny)	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Percepcyjno-oglądowa z pokazem multimedialnym	
2.	Studium przypadków	
3.	Metoda sytuacyjna	
4.	Projekt – konstruowanie kodeksu etyki zawodowej	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)	
F2.	Kontrola obecności	
P1.	Indywidualny projekt – prezentacja	

P2.	Projekt zespołowy – kodeks etyki zawodowej					
IX Obciążenie pracą studenta						
Forma aktywności					Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)					15	
Przygotowanie się do zajęć					35	
Przygotowanie indywidualnego projektu					10	
SUMA					60	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU (ćwiczenia)					2	
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa						
J. Homplewicz, <i>Etyka pedagogiczna, podręcznik dla wychowawców</i> , Warszawa 2000						
P,H. Meirieu, <i>Moralne wybory nauczycieli. Etyka i pedagogika</i> , Warszawa 2003						
M. Ossowska, <i>Normy moralne</i> , Warszawa (różne wydania)						
P. Singer (red.), <i>Przewodnik po etyce</i> , Warszawa 1998						
K. Szewczyk, <i>Wychować człowieka mądrego</i> , PWN Warszawa 1999						
<i>Teksty źródłowe z etyki</i>						
Literatura uzupełniająca:						
J. Hartman, J. Woleński, <i>Wiedza o etyce</i> , wyd. Park 2008						
J. Hołówka, <i>Etyka w działaniu</i> , Warszawa 2001						
H. Muszyński, <i>Rozwój moralny</i> , Warszawa 1987						
P. Vardy, P. Grosch, <i>Etyka, poglądy i problemy</i> , Poznań 1995						
J. Woroniecki, <i>Katolicka etyka wychowawcza</i> , Lublin 1986						
<i>Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja o Prawach Dziecka, Deklaracja Praw Dziecka (Deklaracja Genewska), Deklaracja Praw Dziecka ONZ, teksty przyrzeczeń, ślubowań, kodeksy etyczne</i>						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny

EU 1	K_W01, K_W03	C1, C2, C3	Ćw.1, Ćw.2,Ćw.3, Ćw.6	1,3	1,3	F, P
EU 2	K_U04, K_U05	C3, C4	Ćw.1, Ćw.2, Ćw.3 Ćw.7	1,2,3	1,2,3	F, P
EU 3	K_U07	C2, C4	Ćw.1. Ćw.2, Ćw.3, Ćw.4, Ćw.5, Ćw.6, Ćw.7	1,2,3	1,2,3	F
EU 4	K_K04, K_K07	C1,C2, C3, C4	Ćw.1, Ćw.4, Ćw.6, Ćw.7	1,2,3	2,3,4	F, P
EU 5	K_K01, K_K02, K_K05	C2, C3, C4	Ćw.1,Ćw.2, Ćw.3, Ćw.4,Ćw.5, Ćw.6, Ćw.8	1,2,3	1,2,3,4	F

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Przygotowanie prezentacji projektu

Ocenie podlega:

Warstwa merytoryczna (max. 15 pkt)

Trafność wnioskowania (max 10 pkt)

Oryginalność i estetyka prezentacji (max 10 pkt)

Uzyskana ilość punktów przeliczana jest na ocenę w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92% uzyskanych punktów
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:		Pedagogika rodziny					
Nazwa angielska:		Family pedagogy					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		Praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Prowadzący przedmiot:		dr Elżbieta Zieja					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
1	15	-	-	-	-	15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu pedagogiki rodziny.							
C2 Ukazanie rodziny jako specyficznego środowiska wychowawczego.							
C3 Wprowadzenie w zagadnień funkcji rodziny w kształtowaniu się osobowości dziecka.							
C4 Uświadomienie Studentom czynników dezintegracji współczesnej rodziny.							
C5 Ukazanie interwencyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych działań w rodzinie.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki ogólnej i teorii wychowania							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Wiedza:							
EU1- Ma uporządkowaną wiedzę na temat pedagogiki rodziny jako nauki, jej miejsca wśród innych nauk, zna elementarną terminologię z zakresu pedagogiki rodziny							
EU2- Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat funkcji rodziny, jej struktury, typologii rodzin, postaw rodzicielskich i stylów wychowania w rodzinie							
EU3- Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat komunikacji interpersonalnej w rodzinie – barier i możliwości ich usuwania, współdziałania rodziny i społeczeństwa na rzecz osoby, współpracy rodziny i szkoły.							
Umiejętności:							

EU4- Posiada elementarne umiejętności pozwalające na rozwiązywanie problemów związanych z sytuacją dezintegracji współczesnej rodziny		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykłady		Liczba godzin
W 1-3	Pedagogika rodziny jako nauka, jej miejsce wśród innych nauk. Wychowanie w rodzinie jako przedmiot pedagogicznej refleksji.	3
W 4-6	Funkcje rodziny i jej struktura, typologie rodzin. Postawy rodzicielskie i style wychowania w rodzinie	2
W 7-8	Rozwój uczuć i osobowości społecznej dziecka w rodzinie. Znęcanie się nad dzieckiem w rodzinie – uwarunkowania przemocy.	3
W 9-10	Wpływ dezintegracji współczesnej rodziny na jednostkę. Diagnozowanie środowiska rodzinnego i główne kierunki oddziaływania poradnictwa rodzinnego.	2
W 12-13	Współdziałanie rodziny i społeczeństwa na rzecz osoby. Współpraca rodziny i szkoły - kierunki rozwoju	2
W 14-15	Sytuacja społeczno-moralna współczesnej rodziny polskiej. Promocja rozwoju osobowego przez wychowanie. Komunikacja interpersonalna w rodzinie – bariery i możliwości ich usuwania.	3
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1 Wykład z prezentacją multimedialną 2 Wykład konwencjonalny 3 Dyskusja	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne praca indywidualna i w grupach	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych	
P1	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15

Przygotowanie się do zajęć	10
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej	5
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Adamski F., Wychowanie w rodzinie, Kraków 2010. 2. Augustyn J., Ojcostwo, Kraków 2009. 3. Bartoszek A. (red.), Familiaris splendor. Piękno życia rodzinnego jako wyzwanie dla społeczeństwa i Kościoła, Katowice 2011. 4. Błasiak A., Aksjologiczne aspekty procesu wychowania, Kraków 2009. Błasiak A., Dybowska E. (red.), Wybrane zagadnienia z pedagogiki rodziny, Kraków 2010. 5. Drożdż A., Kurzela P., (red.), Rodzina wartością – wartości rodzinne, Katowice 2009, s. 88-106. 6. Garbarz A, Grzybek G. (red.), Wokół rodziny. Wychowanie. Kultura. Społeczeństwo, Rzeszów 2011. 7. Kozubek M.T. (red.), Dom, w którym rodzi się wspólnota, Katowice 2012. 8. Kozubek M.T. (red.), Jaka rodzina takie społeczeństwo. Wspólnototwórczy wymiar wychowania integralnego, Katowice 2012. Kukołowicz T., Rodzina wychowuje, Stalowa Wola 2001. 9. Wilk J., Pedagogika rodziny, Lublin 2002. 	
Literatura uzupełniająca:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badora S., Czeredrecka B., Rodzina i formy wspomagania, Kraków 2001 2. Grzesiuk L., Tryjarska B., Jak pomagać sobie, rodzinie i innym, Warszawa 1997 3. Homplewicz J., Pedagogika rodziny, Rzeszów 2000 4. Jundziłł J., Rodzina i wychowanie w rodzinie, Bydgoszcz 1996 5. Kawula S., Janke A., Brągiel J., Pedagogika rodziny, Toruń 2005 6. Majkowski W., Czynniki dezintegracji współczesnej rodziny polskiej, Kraków 1999 7. Pospiszyl I., Razem przeciw przemocy, Warszawa 1999 8. Wilk. J., Pedagogika rodziny, Lublin 2002 	
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI	

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	W1-3,	1	1	F1 P1
EU 2	K_W10	C1, C2, C4,C5	W4-7	1	1,3	F2,P1
EU 3	K_W10	C2, C3, C4	W8-10	1,2,3	2,3	F1,2,P1
EU 4	K_U11	C1 – C5	W 9-15	1,2,3	1-3	F1,2, P1
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności- test pisemny (test z zakresu zaprezentowanego materiału na zajęciach. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty uczenia się w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						
Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*						

15		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Psychologia rozwojowa i osobowości					
Nazwa angielska:		Developmental and personality psychology					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		dr Beata Miedzińska					
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
2	-	15				15	1
II Cel przedmiotu							

- C1** – Utrwalenie wiadomości na temat psychologii rozwoju człowieka, pojęcia rozwoju i czynników determinujących rozwój.
- C2** – Utrwalenie wiedzy na temat zaburzeń osobowości i ich terapii.
- C3** – Zapoznanie z podstawowymi teoriami rozwoju i wychowania człowieka oraz ze specyfiką zmian rozwojowych jakie ma miejsce w kolejnych fazach życia
- C4** – Analizowania tekstów psychologicznych dotyczących diagnozy rozwojowej dziecka z nastawieniem na ich wykorzystanie w praktyce pedagogicznej.
- C5** – Projektowania działań wspomagających rozwój dziecka i jego osobowości.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wiedza:

EU 1 Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka i osobowości. Rozumie pojęcie zmiany rozwojowej, wymienia jej rodzaje oraz czynniki rozwoju. Ma świadomość znaczenia wpływu środowiska (w skali makro i mikro) na rozwój człowieka.

Umiejętności:

EU 2 Student potrafi wymienić i scharakteryzować najważniejsze osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych fazach rozwoju człowieka oraz ma świadomość różnic indywidualnych determinujących funkcjonowanie w grupie społecznej i samorealizację.

EU 3 Student potrafi przeprowadzić badanie i scharakteryzować sytuację rozwojową dziecka.

Kompetencje społeczne:

EU 4 Student potrafi pracować w grupie wypowiadając swoje zdanie w oparciu o teorię i własne przemyślenia i obserwacje.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ćw. 1-2	Psychologia rozwojowa i jej przedmiot. Pionierzy psychologii dziecka. Teorie rozwoju dziecka	2
Ćw. 3-4	Procesy poznawcze (sposobienie, procesy warunkowania, uczenie się, pamięć, myślenie, procesy decyzyjne, nabywanie mowy, język i komunikacja), procesy motywacyjne i emocjonalne. Koncepcja inteligencji emocjonalnej Daniela Golemana.	2

Ćw. 5-8	Charakterystyka okresów rozwojowych (niemowlęstwo (1 rok życia), wczesne dzieciństwo (2 i 3 rok życia), średnie dzieciństwo (od 4 do 6 roku życia), późny okres dzieciństwa (od 7 do 10 lub 12 roku życia), okres dojrzewania , (13-18 lat), wczesna dorosłość (18-25 lat), dorosłość (25-60 lat), wiek jesieni życia (+60 lat). Instytucje edukacyjne w życiu dziecka.	2
Ćw. 9-12	Problemy psychologiczne dziecka w instytucjach edukacyjnych oraz poza nimi.(trudności w uczeniu się, lęki i fobie, agresja, bullying, ADHD, lęki, nieśmiałość, trudności adaptacyjne, ucieczki z zajęć, problemy dojrzewania, problemy różnorodnych uzależnień, niebezpieczeństwa molestowania seksualnego). Koncepcja frustracji i agresji	2
Ćw. 9	Etapy rozwoju psychospołecznego i osobowości wg Erika H. Eriksona. Kompetencje emocjonalne. Fazy rozwoju moralnego. Wartości. Stadia rozwoju moralnego wg Lawrence'a Kohlberga.	2
Ćw. 10 -14	Wybrane współczesne koncepcje osobowości: psychodynamiczne , teoria freudowska , teorie neopsychoanalityczne – podkreślają znaczenie podstawowych. Przedstawiciele: Carl Jung , Alfred Adler , Harry Stack Sullivan , Karen Horney , Erik Erikson ; teorie czynnikowe –Przedstawiciele: Joy Paul Guilford , Raymond Cattell , Hans Eysenck ; teorie uczenia się – John Dollard , Neal Miller , teoria uczenia się społecznego Przedstawiciele: Albert Bandura ; teorie humanistyczne - Abraham Maslow , Carl Rogers , Frederick Perls , Kazimierz Dąbrowski ; teorie systemowe - Milton Erickson , Oscar Ichazo (systemowa teoria osobowości).	3
Ćw. 15	Zaburzenia: rozwojowe, emocjonalne, osobowości u dzieci.	2
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne*	
2	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1- dyskusja, 2- pokaz, 3- metoda problemowa, 4- filmy edukacyjne związane z omawianą problematyką	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Indywidualne wypowiedzi ustne (analiza studium przypadku)	
F2	Udział w dyskusjach, opracowanie i krótkie wprowadzenie słowne do zaplanowanego zagadnienia w trakcie ćwiczeń.	
P1	Semestralne raporty na wybrany temat z psychologii rozwojowej i osobowości Indywidualne projekty wypowiedzi medialnych	
IX Obciążenie pracą studenta		

Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności				
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15				
Przygotowanie się do zajęć		5				
Przygotowanie projektów wypowiedzi medialnych i raportów		10				
SUMA		30				
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1				
X Literatura podstawowa i uzupełniająca						
Literatura podstawowa:						
21. Vasta, R., Haith, M. M., Miller S. A. PSYCHOLOGIA DZIECKA.WSIP, Warszawa 1995						
22. Brzezińska A. (red.), PSYCHOLOGICZNE PORTRETY CZŁOWIEKA. PRAKTYCZNA PSYCHOLOGIA ROZWOJOWA, Gdańsk 2005.						
Literatura uzupełniająca:						
25. Previn, Lawrence A., PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI, GWP, Gdańsk 2005						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01	C1, C2, C3	Ćw. 1 – 8,	1	2	F1,P
EU 2	K_U01	C1, C2, C4	Ćw. 9-15	1,2	1,2,3	F1,P
EU 3	KK_U10	C2, C3, C4	Ćw.6-15	1,2	1,2,3	F1,F2
EU4	K_K05, K_K 07	C1 – C4	Ćw. 1-15	1,2	1,2,3	F1,F2
XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ						
Zasady weryfikacji efektów nauczyciel podaje na pierwszych zajęciach.						
Indywidualne projekty wypowiedzi medialnych - przygotowanie pracy pisemnej (projektu) zgodnie z podaną tematyką						
Kryterium oceny: prace mogą zostać oceniona maksymalnie na 20 pkt. Warunkiem zaliczenia pracy jest zdobycie minimum 10 pkt.						
Ocena końcowa: bdb 20-19 punktów; 18-16 punktów db plus; 15-14 punktów db; 13-12 pkt. dst plus; 11-10 punktów dst.						
XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE						

Nazwa przedmiotu/modułu:	Psychologia rozwojowa i osobowości
Nazwa angielska:	DEVELOPMENTAL PSYCHOLOGY AND PERSONALITY
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Opracował:	dr Beata Miedzińska

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
2	15	-				15	1

II Cel przedmiotu

C1 – Podstawowa wiedza na temat psychologii rozwoju człowieka, pojęcia rozwoju i czynników determinujących rozwój.

C2 - Wiedza na temat procesów poznawczych i mechanizmu ich działania

C3 – Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat najważniejszych osiągnięć rozwojowych w ujęciu longitudinalnym (od poczęcia do zakończenia okresu adolescencji), umiejętność jej zastosowania w diagnozowaniu poziomu rozwoju emocjonalnego i społecznego ucznia

C4 – Wiedza dotycząca zaburzeń osobowości i ich terapia.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

brak

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Wiedza:

EU 1 Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka. Rozumie pojęcie zmiany rozwojowej, wymienia jej rodzaje oraz czynniki rozwoju. Ma świadomość znaczenia wpływu środowiska (w skali makro i mikro) na rozwój człowieka.

EU 2 Student potrafi wymienić i scharakteryzować najważniejsze osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych fazach rozwoju człowieka oraz ma świadomość różnic indywidualnych determinujących funkcjonowanie w grupie społecznej i samorealizację.

Umiejętności:

EU 3 Student potrafi scharakteryzować rozwój człowieka w poszczególnych fazach życia oraz w zakresie podstawowych sfer funkcjonowania, umie scharakteryzować podstawowe środowisko rozwoju i wychowania w ramach wybranych teorii		
Kompetencje społeczne:		
EU 4 Student potrafi wskazać główne kierunki teorii osobowości oraz jej wybrane zaburzenia		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W. 1	Przedmiot psychologii rozwojowej. Związki psychologii rozwojowej z innymi obszarami wiedzy psychologicznej. Pojęcie rozwoju. Etapy rozwoju życiowego i społecznego	2
W.2	Wybrane koncepcje rozwoju człowieka: psychoanalityczna, poznawczo-rozwojowych, teorii uczenia się, systemowa. Teoria rozwoju umysłowego Jean'a Piageta. Teoria samorozwoju: Abrahama Maslowa, W. Łukaszewskiego i Z. Pietrasińskiego. Pseudorozwój i negatywne zmiany osobowościowe.	2
W. 3-4	Poznawcze, emocjonalne i motywacyjne procesy rozwojowe w okresie: dzieciństwa, adolescencji, dorosłości i jesieni życia. Linia szczęścia w różnych okresach życia człowieka.	4
W.5	Biologiczne i ekologiczne uwarunkowania rozwoju i osobowości człowieka. Rola kultury w rozwoju psychicznym człowieka (model U. Brofenbrennera)	4
W.6	Psychoanalityczna koncepcja rozwoju i osobowości człowieka i koncepcja rozwoju człowieka w cyklu życia.	2
W.7	Główne koncepcje osobowości (teorie czynnikowe, psychodynamiczne, poznawcze, fenomenologiczne). Wybrane zaburzenia osobowości .	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne: rzutnik multimedialny oraz komputer.	
VII Metody dydaktyczne		
	wykład, pokaz, materiały filmowe	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
P	Test z pytaniami otwartymi sprawdzający wiedzę i umiejętności	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15

Przygotowanie się do zajęć	10
Przygotowanie do testu	5
SUMA	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

26. LITERATURA PODSTAWOWA:

Vasta, R., Haith, M. M., Miller S. A. PSYCHOLOGIA DZIECKA.WSIP, Warszawa 1995

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- 23. Doman, G., Doman, J. JAK NAUCZYĆ MAŁE DZIECKO CZYTAĆ, Excalibur 1992.
- 24. [Lawrence, Pervin A.](#) PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI. Gdańsk 2002
- 25. Brzezińska, A. I., PSYCHOLOGICZNE PORTRETY CZŁOWIEKA, GWP, 2006

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01, K_W10	C1, C2, C3	W1 – W6	1	1	P
EU 2	K_W11, K_W13	C1, C2, C4	W1 – W6	1	1	P
EU 3	K_U01	C2, C3, C4	W1 – W6	1,2	2	P
EU 4	K_K01, K_K02	C4	W7	1,2	1	P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Zaliczenie pisemne na ocenę w formie testu sprawdzającego wiedzę i umiejętności z treści programowych.

Ocena z testu jest obliczana procentowo w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra: 100% – 91% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra+: 90% – 81% właściwych odpowiedzi,
- ocena dobra: 80% – 71% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna+: 70% – 61% właściwych odpowiedzi,
- ocena dostateczna: 60% – 51% właściwych odpowiedzi.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

--

16		KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:		Socjoterapia					
Nazwa angielska:		Sociotherapy					
Kierunek studiów:		Pedagogika					
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie					
Profil studiów		praktyczny					
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych					
Opracował:		mgr M. Łasek-Dowiat					
27. Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	łącznie	ECTS
2				30		30	2
28. Cel przedmiotu							
C1 – Wyposażenie studentów w wiedzę na temat istoty i założeń socjoterapii, oraz specyfiki grup socjoterapeutycznych.							
C2 – Teoretyczne i praktyczne poznanie metod i technik w pracy socjoterapeutycznej.							
C3 – Nabycie umiejętności konstruowania programów i prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych.							
III. Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Podstawy wiedzy z pedagogiki i psychologii							
IV. Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							
EU 1 Student ma wiedzę na temat funkcjonowania małej grupy społecznej, specyfiki grupy socjoterapeutycznej i podstawowych założeń pracy socjoterapeutycznej.							
EU 2 Student potrafi dostosować metody i techniki socjoterapeutyczne do zaburzeń przejawianych przez dzieci i młodzież.							
EU 3 Student potrafi prawidłowo zaprojektować i przeprowadzić zajęcia socjoterapeutyczne z uwzględnieniem występujących w danej grupie problemów i zaburzeń u indywidualnych uczniów.							
Kompetencje społeczne:							

EU 4 Student umie ocenić przydatność zastosowanych strategii do realizacji wyznaczonych celów socjoterapeutycznych.		
V. Treści programowe:		
Forma zajęć: warsztaty		Liczba godzin
Wr. 1	Podstawy socjoterapii (pojęcia, cele, zasady, obszary podlegające zmianom i czynniki zmiany, etapy zajęć socjoterapeutycznych).Mała grupa społeczna, jej struktury oraz mechanizmy wewnątrzgrupowe.	3
Wr. 2	Grupy socjoterapeutyczne i ich rodzaje; Uczestnicy zajęć socjoterapeutycznych. Strukturalizacja i organizacja zajęć socjoterapeutycznych.	3
Wr. 3	Podstawowe metody i techniki oddziaływań korekcyjnych w socjoterapii. Tworzenie programów spotkań grupowych i scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych.	3
Wr. 4-5	Formułowanie celów terapeutycznych, edukacyjnych i rozwojowych w kontekście konkretnych deficytów dzieci i młodzieży; Zasady stosowania różnych metod i funkcje poszczególnych elementów spotkania socjoterapeutycznego (np. rundek).	3
Wr. 6	Projektowanie zastosowania metod i technik pracy socjoterapeutycznej (oraz sposobów ewaluacji) - dla różnych typów zaburzeń; Ćwiczenia praktyczne w tym zakresie – prowadzenie fragmentów zajęć pod superwizją wykładowcy.	3
Wr. 7-8	Opracowywanie programu socjoterapeutycznego dostosowanego do konkretnej grupy ryzyka (np. dzieci z rodziny z problemem alkoholowym, ofiary przemocy, uczniowie nadmiernie agresywni, dzieci nieśmiałe);	3
Wr. 9 -10	Konstruowanie przykładowych scenariuszy zajęć z uwzględnieniem specyfiki danej grupy socjoterapeutycznej i diagnozy indywidualnej uczestników;	3
Wr. 11 - 13	Prowadzenie zajęć socjoterapeutycznych – według opracowanych programów i scenariuszy – rozwijanie kompetencji w ćwiczeniach praktycznych (forma warsztatowa); Analiza strategii działań praktycznych w odniesieniu do zamierzonych celów; Ocena przydatności zastosowanych metod do realizacji zadań socjoterapeutycznych;	3
Wr. 14-15	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji – uzyskanych podczas realizacji przedmiotu – w semestrze 4.; Zaliczenie ćwiczeń na podstawie indywidualne opracowanych przez studentów scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych.	6
Suma godzin (warsztatów)		30
VI. Narzędzia dydaktyczne		
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.	
2.	Prezentacje multimedialne, filmy.	
3.	Rzutnik multimedialny, komputer.	
VII. Metody dydaktyczne		
1.	Praca z tekstem, praca w grupach, dyskusja, metoda warsztatowa.	
2.	Obserwacja, odgrywanie scenek socjoterapeutycznych.	

VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)						
F1	Indywidualne wypowiedzi pisemne- metody i techniki pracy socjoterapeutycznej					
P1	Projekty programów zajęć socjoterapeutycznych					
IX. Obciążenie pracą studenta (w semestrze 4.)						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30					
Przygotowanie się do zajęć	20					
Przygotowanie projektów	10					
SUMA	60					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2					
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca						
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Jagięła J., <i>Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny</i>, Wydawnictwo „Rubikon”, Kraków 2007. Sawicka K. (red.), <i>Socjoterapia</i>, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1998. Strzemieczny J., <i>Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży</i>, PTP, Warszawa 1993. Sobolewska Z., <i>Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży – zasady projektowania zajęć</i>, OPTA, Warszawa 1993. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> Vopel K., <i>Poradnik dla prowadzących grupy</i>, Wydawnictwo „Jedność”, Kielce 2004. Vopel K., <i>Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży</i>, Wydawnictwo „Jedność”, Kielce 1994. Geldard K., Geldard D., <i>Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi</i>, GWP, Gdańsk 2005. 						
XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U03, K_U07	C1	Wr. 1- 3	1	1	F1,F2
EU 2	K_U11	C1, C2	Wr. 3,4-5, 6	2,3	1,2	F1,F2

EU 3	K_U10	C2, C3	Wr. 7-8,9-10, 11-13	2,3	1,2	F1,F2, P1
EU 4	K_K01, K_K02	C3	Wr. 11-13, 14-15	2,3	1,2	F2.P1

Zasady weryfikacji efektów uczenia się

Zasady weryfikacji efektów nauczyciel poda na pierwszych zajęciach.

Opracowanie projektu na temat zajęć socjoterapeutycznych – max. 20 punktów. Praca będzie oceniana wg następujących kryteriów:

- strona merytoryczna – 5 punktów,
- oryginalność pracy – 5 punktów,
- zgodność z tematem – 5 punktów,
- udokumentowanie źródeł – 5 punktów,

Zasady przeliczenia punktów na ocenę:

- bardzo dobry: 19-20 punktów,
- dobry plus: 17-18 punktów,
- dobry: 15-16 punktów,
- dostateczny plus: 13-14 punktów,
- dostateczny: 11-12 punktów,
- niedostateczny: 0 – 10 punktów.

16

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język angielski, lektorat na poziomie A1-B2
Nazwa angielska:	English Language Course, level A1-B2
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Filologii

Prowadzący przedmiot:				dr Magdalena Baczyńska			
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
2	-	-	-	30	-	30	2
3	-	-	-	30	-	30	2
4	-	-	-	30	-	30	2
5	-	-	-	30	-	30	2
II Cel przedmiotu							
<p>C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych.</p> <p>C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.</p> <p>C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.</p> <p>C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych.</p> <p>C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.</p> <p>C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach angielskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.</p>							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
<p>Semestr 2 - znajomość języka angielskiego na poziomie A1</p> <p>Semestr 3 – uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język angielski</i> w semestrze 2;</p> <p>Semestr 4 - uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język angielski</i> w semestrze 3;</p> <p>Semestr 5 - uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język angielski</i> w semestrze 4.</p> <p>Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.</p>							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Umiejętności:							

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku rosyjskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
WR 1	<p>Dane personalne, kraje i narodowości</p> <p>Zwroty grzecznościowe, Liczebniki 1-20, Dni tygodnia</p> <p>Czasownik <i>to be</i> w czasie teraźniejszym: formy pełne i skrócone, zdania oznajmujące, nazwy krajów i narodowości, adresy</p>	2
WR 2	<p>Formularze osobowe</p> <p>Adresy , Adresy poczty elektronicznej, Numery telefonów, Alfabet</p> <p>Przymiotniki dzierżawcze: <i>my, his etc.</i> Czasownik <i>to be</i> – zdania pytające i przeczące</p>	2
WR 3	<p>Szkoła i życie codzienne</p> <p>Wyposażenie w klasie, Polecenia nauczyciela</p> <p>Przedimki nieokreślone: <i>a/an</i>, Liczba mnoga rzeczowników</p> <p>Zaimki wskazujące: <i>this/that, these/those</i></p> <p>Obyczaje, sposób życia, Zdania twierdzące i przeczące w czasie <i>present simple</i>.</p>	2
WR 4	<p>Podsumowanie materiału z warsztatów 1 – 4. Test sprawdzający, prezentacje projektów</p>	2
WR 5	<p>Praca i rodzina</p> <p>Rodzaje zawodów, Przedimki <i>a/an</i> przed nazwami zawodów</p> <p>Związki rodzinne, Forma dzierżawcza 's</p> <p>Pytania w czasie <i>Present Simple</i></p>	2

WR 6	W hotelu/list nieformalny Wyposażenie hotelowe, Wyrażenia związane z wynajmowaniem pokoju hotelowego	2
WR 7	Opisywanie przedmiotów i ludzi Przymiotniki, Związki przymiotników i rzeczowników Zdania oznajmujące, pytające i przeczące w czasie <i>simple present</i> - ćwiczenia	2
WR 8	Czas Czynności dnia codziennego, Godziny Zdania w czasie <i>present simple</i> , Określanie czasu, Przysłówki częstotliwości	2
WR 9	Życie codzienne – w kawiarni/ulubiony dzień Kawiarniane menu, Zwroty grzecznościowe, Czynności dnia codziennego. Przysłówki <i>at, for, in to</i> , Związki wyrazowe, Forma dzierżawcza 's	2
WR 10	Podsumowanie materiału z warsztatów 5 – 10. Test sprawdzający, prezentacje projektów	2
WR 11	Święta i czas wolny Nazwy świąt, Miesiące, Daty, Przyimki związane z czasem Czynności czasu wolnego, Preferencje, Czasowniki: <i>like/love/hate</i> Zaimki dopełnieniowe: <i>me, him etc.</i>	2
WR 12	Życie codzienne – umiejętności Rodzaje umiejętności, Czasownik <i>can/can't</i>	2
WR 13	Zakupy Nazwy ubrań, Zwroty związane z kupowaniem ubrań Przymiotniki opisujące osobowość, Preferencje	2
WR 14	Historia i kultura – wybitne postaci Sławne nazwiska, Fakty historyczne. Podsumowanie materiału. Test.	2
WR 15	Prezentacja projektów z sem.2.	2
WR 16	Podróże Podróż samolotem, Określniki czasu przeszłego Czas <i>simple past</i> : czasowniki regularne	2
WR 17	Życie codzienne – życie towarzyskie Wieczór poza domem, Związki wyrazowe z czasownikami <i>have, get, go</i> Czas <i>simple past</i> – czasowniki nieregularne	2
WR 18	Życie codzienne – robienie zakupów, Wakacje Zakupy w sklepie z pamiątkami, Zwiedzanie Czas <i>simple past</i> : zdania oznajmujące, przeczące i pytające, Przysłówki: <i>by, for, in, out, to</i>	2

WR 19	Podsumowanie materiału z warsztatów 16 – 18. Test sprawdzający, prezentacje projektów	2
WR 20	Dom Pomieszczenia, Meble, Konstrukcje <i>there is/there are/there was/there were</i> Przysłówki miejsca	2
WR 21	Życie codzienne – życie sąsiedzkie Czynności dnia codziennego, Czas <i>present continuous</i>	2
WR 22	Miejsce zamieszkania – miasto Miejsca warte polecenia w Londynie, Miejsca warte polecenia w mieście Czas <i>present simple</i> i <i>present continuous</i>	2
WR 23	Rzeczowniki policzalne i niepoliczalne Przedimki nieokreślone <i>a/an, some/ any</i> Pytania <i>how much/how many?</i> Przysłówki 'ilościowe': (<i>quite</i>) <i>a lot, much etc.</i>	2
WR 24	Podsumowanie materiału z warsztatów 20 – 23. Test sprawdzający, prezentacje projektów z sem. 3.	2
WR 25	Tworzenie definicji wyrazów, korzystanie z definicji słownikowych. Słowniki mono i dwujęzyczne. Parafrazowanie zdań; zdania złożone ze spójnikami <i>who, which, where</i>	2
WR 26	Minione wakacje. Czas <i>past simple</i> c.d. (czasowniki regularne i nieregularne). Opisywanie czynności wykonywanych w określonym momencie w przeszłości (<i>past continuous</i>), opis fotografii z przeszłości; przyimki w okolicznikach czasu i miejsca	2
WR 27	Czas <i>present continuous</i> i forma <i>going to</i> w wyrażeniach dotyczących planów na przyszłość (praca, wakacje, studia, zakładanie rodziny)	2
WR 28	Wyrażanie opinii na temat przyszłości; formy <i>will/won't</i> ; wyrażanie obietnic, propozycji i decyzji; czasowniki z przyimkiem <i>back</i>	2
WR 29	Quiz – pytania dotyczące różnych czynności z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości; ćwiczenia na słuchanie i czytanie. Test obejmujący materiał z warsztatów 25 - 28	2
WR 30	Prezentacja projektów z sem. 3.	2
WR 31	Konflikty w rodzinie i wśród przyjaciół. Doświadczenia i czynności już wykonane i jeszcze nie wykonane; czas <i>present perfect</i> z <i>yet, just i already</i>	2
WR 32	Tempo współczesnego życia porównania z przeszłością; <i>stopień wyższy przymiotników</i> ; konstrukcje: <i>as ... as, less ... than</i>	2
WR 33	Opisy miejsc	2

	z użyciem <i>przymiotników w stopniu najwyższym</i> , np. najbardziej przyjazne miejsce/miasto dla obcojęzycznego turysty; przymiotniki o przeciwnym znaczeniu.	
WR 34	Spotkania towarzyskie imprezy kulturalne, prowadzenie rozmów na temat zachowań w towarzystwie; konstrukcje: <i>czasownik + bezokolicznik, czasownik + czasownik z -ing</i>	2
WR 35	Podsumowanie materiału z warsztatów 31 -34. Test.	2
WR 36	Nauka języków obcych ulubione i sprawdzone metody nauki. Jak ważna jest znajomość języka obcego we współczesnym świecie. Formułowanie nakazów, zakazów i reguł postępowania; czasowniki: <i>have to, don't have to, must, musn't</i> ; użycie modyfikatorów typu: <i>a bit, really</i> .	2
WR 37	Pisanie formalnego listu internetowego; wskazywanie formalnych odpowiedników nieformalnych wyrażen; formułowanie pytań – zasięganie informacji (np. w odpowiedzi na ofertę kursów wakacyjnych).	2
WR 38	Wydarzenia, czynności uzależnione od spełnienia różnych warunków; pierwszy okres warunkowy (<i>if + present, will + infinitive</i>); tworzenie zdań warunkowych podobnych w treści do tzw. „praw Murphy’ego”; czasowniki często mylone, błędnie stosowane	2
WR 39	Opisywanie hipotetycznie możliwych wydarzeń; tematyka – zwierzęta ; drugi okres warunkowy (<i>if + past, would + infinitive</i>);	2
WR 40	Podsumowanie materiału z warsztatów 36 – 39. Test.	2
WR 41	Podejmowanie decyzji w różnych sytuacjach życiowych; wyrażanie możliwości i przypuszczeń z zastosowaniem <i>may i might</i> .	2
WR 42	Formułowanie problemów i udzielanie rad w opisanych sytuacjach np. nieporozumienia wśród przyjaciół, współpracowników i współlokatorów, problemy zdrowotne; zastosowanie <i>should i shouldn't</i> ; przykłady na stosowanie połączeń z czasownikiem <i>get</i>	2
WR 43	Biografie znanych osobistości oraz osób bliskich; formułowanie wypowiedzi na temat przeszłości oraz doświadczeń – zestawienie czasów <i>past simple i present perfect</i>	2
WR 44	Wspomnienia z dzieciństwa i lat szkolnych ; formułowanie wypowiedzi z zastosowaniem konstrukcji <i>used to i didn't use to</i> . Podsumowanie materiału z warsztatów 41 -43. Test	2
WR 45	Prezentacja projektów z sem. 4.	2
WR 46	Wynalazki i wynalazcy ; <i>strona bierna</i> w wybranych czasach; czasowniki: <i>invent, discover</i>	2
WR 47	Podróże i wycieczki	2

	(biuro podróży, punkt informacji turystycznej, broszury informacyjne, planowanie podróży); opis obiektu turystycznego. Prezentacja projektów na temat wybranych atrakcji turystycznych.	
WR 48	Sposoby spędzania wolnego czasu; wyrażenia: <i>something, anything, nothing</i> ; przymiotniki z końcówką <i>-ed i -ing</i>	2
WR 49	Wpływ trybu życia na zdrowie; określenia liczby i ilości – <i>too..., not enough, a lot, many, much, a few, a little</i>	2
WR 50	Podsumowanie materiału z warsztatów 46 – 49. Test.	2
WR 51	Ciekawe zawody, predyspozycje potrzebne do wykonywania tych zawodów; przymiotniki określające osobowość. Czas <i>present perfect continuous</i> (zmiany w życiu)	2
WR 52	Analiza ofert pracy z różnych źródeł (prasa, ogłoszenia on-line). Formułowanie pytań z prośbą o szczegóły zatrudnienia w wybranych zawodach. Przygotowanie i przeprowadzenie rozmowy w sprawie pracy (job interview); praca w parach.	2
WR 53	Analiza wybranych przykładów CV; pisanie własnego CV	2
WR 54	Wizja twojego idealnego świata przypomnienie <i>drugiego okresu warunkowego</i> .	2
WR 55, 56	Tradycje kultury anglosaskiej (tematyka wybrana przez studentów); prace indywidualne i grupowe; prezentacje plakatów; prezentacje multimedialne.	4
WR 57	Jesteś szczęściarzem czy pechowcem? Historie z życia wzięte; <i>trzeci okres warunkowy</i>	2
WR 58	Prezentacja i analiza materiałów informacyjnych (prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych). Zawód – dziennikarz, rzecznik prasowy. Zajęcia przygotowane przez studentów.	2
WR 59	Relacjonowanie zdarzeń; mowa zależna. Podsumowanie materiału. Test.	2
WR 60	Prezentacja projektów z sem. 5.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony	
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe	

3.	urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), internet multimedialne programy komputerowe
VII Metody dydaktyczne	
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F 1/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	<p>Sem. 2</p> <p>Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski.</p> <p>Sem. 3</p> <p>Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski.</p> <p>Sem. 4</p> <p>Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (<i>cloze test</i>), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski.</p> <p>Sem. 5</p> <p>Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2.</p>
	<p>Projekt indywidualny lub w parach.</p> <p>Sem. 2</p> <p>Projekt pt. <i>Very Special</i> (bardzo wyjątkowy) polegający na opisie ulubionego miejsca, osoby, zwierzęcia i książki, bądź filmu. Jedna, wybrana przez studenta część projektu jest prezentowana ustnie w języku angielskim. Każda część projektu ma minimum 10 zdań.</p> <p>Sem. 3</p>

<p>P 1 / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5</p>	<p>Projekt pt. <i>My very local newspaper</i> (moja bardzo lokalna gazeta), polegający na napisaniu 3 części własnej gazety opisującej wydarzenia z kamienicy, ulicy, dzielnicy, bądź wsi. Części: artykuł redakcyjny, sprawozdania z lokalnych wydarzeń, lokalne plotki. Każda z części ma co najmniej 15 zdań. Student prezentuje wybraną część projektu ustnie.</p> <p>Sem. 4</p> <p>Projekt pt. <i>Interview</i> (wywiad) polegający na przeprowadzeniu w języku polskim wywiadu z osobą ze środowiska zawodowego i przetłumaczeniu go na język angielski. Wywiad powinien zawierać co najmniej 10 pytań oraz informację o osobie pytanej (minimum 5 zdań). Student potrafi zaprezentować wyniki wywiadu ustnie w języku angielskim.</p> <p>Sem. 5</p> <p>Projekt pt. <i>Professional articles</i> (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 3 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 2000 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.</p>
<p>P 2/. sem.5</p>	<p>Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu.</p> <p>Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności:</p> <p>29. czytanie – (<i>reading</i>). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu <i>prawda fałsz</i>. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p> <p>30. zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: (<i>English in Use</i>) – zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta (<i>cloze test</i>), transformacje (<i>sentence transformations</i>) lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości (<i>multiple choice test</i>). Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt.</p> <p>31. słuchanie – (<i>listening</i>). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p> <p>32. mówienie – (<i>speaking</i>). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p>

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób:

- 33. ocena bardzo dobra - 100% -92%
- 34. ocena dobra plus - 91% - 83%
- 35. ocena dobra - 82% - 74%
- 36. ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- 37. ocena dostateczna - 62% - 52%
- 38. ocena niedostateczna - 51% i poniżej

IX Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie prezentacji	48
Przygotowanie się do zajęć	50
Przygotowanie do egzaminu	22
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Oxenden C. , Latham-Koenig, C. Seligson P., **English File Elementary** Oxford University Press 2012 (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)

<http://elt.oup.com/student/englishfile/elementary>

2. Oxeden C., Lathan-Koenig Ch. **English File Pre-intermediate**, Oxford University Press 2013 (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)

www.oup.com/elt/englishfile/pre-intermediate

3. Oxeden C., Lathan-Koenig Ch. **New English File Intermediate**, Oxford University Press (książka dla ucznia, ćwiczenia, nagrania CD, przewodnik dla nauczyciela)

www.oup.com/elt/englishfile/intermediate

Literatura uzupełniająca:

1. Coe N., Harrison M., Paterson K., **Oxford Pracice Grammar – Basic**, OUP, 2007
2. **Dictionary of English Language and Culture**, Longman, 1992

3. Dooley J., Evans V., **Grammarway (part 2 and 3)**, Express Publishing, 1998
4. Gude K., Gryca D., **Oxford Excellence for Matura, Exam Practice**, OUP, 2007
5. Murphy R., **English Grammar in Use**, Cambridge University Press, 1998
6. **Newspaper Articles to Get Teenagers Talking**, Mary Glasgow Magazines
7. **Newsweek on-line**
8. **Oxford Wordpower**, OUP, 2007
9. Room A., **An A to Z of British Life, Dictionary of Britain**, OUP, 1992

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13	C1, C3, C4, C5, C6,	WR 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 2	K_U13	C2, C3, C4	WR 1 - 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 3	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 4	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 5	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1 – 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 6	K_K06	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 2, 6, 7, 10, 19, 20, 22, 24, 29, 30, 33, 37, 40, 44, 47, 50, 52, 53, 58, 59, 60	1, 2, 3	1	F, P
EU 7	K_K07	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-60	1, 2, 3	1	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami (*cloze*)

test), transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język angielski.

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

26. ocena bardzo dobra	- 100% -92%
27. ocena dobra plus	- 91% - 83%
28. ocena dobra	- 82% - 74%
29. ocena dostateczna plus	- 73 %- 63%
30. ocena dostateczna	- 62% - 52%
ocena niedostateczna	- 51% i poniżej

Projekt:

Kryteria oceny:

- a) język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- b) strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- c) kreatywność (0 – 5 punktów)
- d) umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

--

17		KARTA PRZEDMIOTU				
Nazwa przedmiotu/modułu:		Język hiszpański, poziom A1-B2				
Nazwa angielska:		The Spanish Language Course, level A1-B2				
Kierunek studiów:		Pedagogika				
Poziom studiów:		Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych				
Prowadzący przedmiot:		mgr Weronika Grobelska				
I Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie
2	-	-	-	30	-	30
3	-	-	-	30	-	30
4	-	-	-	30	-	30
5	-	-	-	30	-	30
II Cel przedmiotu						
<p>C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych.</p> <p>C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.</p> <p>C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.</p> <p>C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych.</p> <p>C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.</p> <p>C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach hiszpańskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.</p>						
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
Semestr II - brak;						
Semestr III – uzyskanie zaliczenia z kursu <i>Język hiszpański</i> w semestrze II;						

Semestr IV - uzyskanie zaliczenia z kursu *Język hiszpański* w semestrze III;
 Semestr V - uzyskanie zaliczenia z kursu *Język hiszpański* semestrze IV.
 Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędu dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcionuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie teksty czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

Kompetencje społeczne:

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku hiszpańskim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia

Wr. 1	Abecadło i wymowa. Powitania, pożegnania, znaki zapytania i wykrzyknikowe, polecenia nauczyciela, literowanie. Zaimki osobowe, czasownik <i>llamarse</i> w czasie teraźniejszym, rodzajniki określone i nieokreślone, liczba mnoga rzeczowników, rodzaj żeński rzeczowników
Wr. 2	Dane osobowe. Zdania pytające i przeczące, uzyskiwanie informacji. Czasowniki nieregularne: <i>ser i estar</i> , zaimki wskazujące. Formuły grzecznościowe, miejsca i zawody, kraje i narodowości
Wr. 3	Położenie osób i przedmiotów. Opisywanie osób i przedmiotów w przestrzeni. Czasowniki nieregularne <i>estar i haber</i> , użycie <i>mucho i poco</i> , użycie <i>cúanto</i> , przymiotnik jego liczba i rodzaj.
Wr. 4	Wyrażanie posiadania. Zaimki dzierżawcze nieakcentowane, przyimki, rodzajnik ściągniętym. Opowiadanie o zajęciach i zainteresowaniach. Zawody i słownictwo z nimi związane, czasowniki regularne i nieregularne: <i>querer, hacer</i> , zaimki pytajne: <i>cómo, cual, quién</i> Rodzajnik ściągnięty <i>a + el = al</i> . Wyrażanie ilości. Zdania przyczynowe: <i>porque, es que</i> , biernik osobowy, liczebniki główne 0-10.

Wr. 5	Czas teraźniejszy(cd.) mówienie o czynnościach codziennych i aktualnych wydarzeniach <i>Presente de indicativo , gerundio,estar + gerundio.</i>
Wr. 6	Czas. Liczby 10-100, godziny, daty, czasowniki nieregularne, miesiące, dni tygodnia Mówienie o codzienności, zadawanie pytań o czas.
Wr. 7	Czasownik <i>gustar</i> , opis miejsc i ludzi, przymiotniki służące do opisu wyglądu. Rodzina. Przymiotniki służące do opisu osób, części ciała. Potwierdzenie i negowanie słowami <i>también, tampoco. Hiszpański i jego użytkownicy.</i>
Wr. 8	Zakupy. Kolory, wzory, materiały. Liczebniki od 100- 1 000 000, peryfrazą <i>tener+ que + infinitivo</i> , stopniowanie przymiotnika i przysłówka. Postaci kultury hiszpańskiej i latynoamerykańskiej.
Wr. 9	Robienie planów na przyszłość. Peryfrazą <i>Ir + a+ infinitivo</i> , pogoda, aktywności w czasie wolnym, pory roku.
Wr. 10	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału . Test i ustne wypowiedzi.
Wr. 11	Zdrowie. Czasownik <i>doler</i> ; problemy ze zdrowiem, lekarstwa, w aptece.
Wr. 12	Upodobania. Kino, teatr, sport, zaimki nieokreślone, zdania pytające zależne, czasowniki <i>poner/ponerse</i>
Wr. 13	Wakacje. Opisywanie czynności przyszłych –czas <i>Futuro Imperfecto</i> , wakacje, w biurze podróży, dokąd na wakacje. Plany na przyszłość. Zdania warunkowe I typu, zdania przyczynowe z <i>como</i> i <i>porque</i> , horoscopy.
Wr. 14	Czas przeszły dokonany – <i>pretérito perfecto de indicativo</i> , czynności życia codziennego, miejsce zaimków zwrotnych w czasie przeszłym <i>p. perfecto</i> .
Wr. 15	Podróże. Dworzec kolejowy, zaimki dzierżawcze akcentowane, narzędzia, czas przeszły dokonany <i>pret. perfecto</i> cd.
Wr. 16	Wyrażanie konieczności. Peryfrazą <i>haber + que + infinitivo</i> kontra peryfrazą <i>tener + que + infinitivo</i> , powtórka czasowników nieregularnych w czasie <i>presente</i> ze wszystkimi rodzajami oboczności: e>ie, o>ue, e>i, u>ue
Wr. 17	Zaimki względne, czas przeszły dokonany – <i>pretérito indefinido</i> , okoliczniki czasu, czasowniki z obocznościami w czasie <i>pretérito indefinido</i>
Wr. 18	Na hiszpańskim wybrzeżu. Sztuka artystów i architektów hiszpańskich, zarys kultury latynoamerykańskiej i jej powiązania z kulturą Hiszpanii.
Wr. 19	Czas przeszły niedokonany – <i>pretérito imperfecto de indicativo</i> , czasy przeszłe zestawienie. Podsumowanie.
Wr. 20	Peryfrazy <i>volver + a + infinitivo, tardar + en + infinitivo, seguir + gerundio</i> , użycie <i>todo</i> , wyrażanie przypuszczenia. Tryb rozkazujący – Imperativo. Formy rozkazu również w formie przeczącej (elementy trybu <i>subjuntivo</i>)zdania warunkowe z użyciem trybu rozkazującego.
Wr. 21	Powtórka czasów przeszłych, opisywanie miejsc i sytuacji z przeszłości.
Wr. 22	Czasowniki wzajemne typy – <i>se conocieron, se dieron</i> , wyrażanie trwania czynności rozpoczętej w przeszłości.

Wr. 23	Presente de subjuntivo. Formy trybu łączącego <i>presente de subjuntivo</i> , wyrażanie pragnień i nadziei poprzez czasowniki typu: <i>querer, esperar, deser</i> .
Wr. 24	Podsumowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych podczas realizacji materiału. Test i ustne wypowiedzi.
Wr. 25	Wyrażanie pragnień poprzez <i>ojalá</i> , życzenia. reportaż, natura i środowisko, parki naturalne.
Wr. 26	Reportaż, natura i środowisko, parki naturalne.
Wr. 27	U lekarza. Części ciała i narządy wewnętrzne, ulotki leków, wizyta u lekarza, zdania względne i wybór między trybem <i>subjuntivo a indicativo</i> .
Wr. 28	Porównanie <i>subjuntivo/indicativo</i> , wyrażenia typu: <i>es seguro/evidente, está visto etc.</i> , fragmenty tekstów z prasy hiszpańskiej.
Wr. 29	Kino; typy filmów, reżyserzy hiszpańscy, wyrażanie opinii za i przeciw.
Wr. 30	Test obejmujący materiał z ćwiczeń 25 - 28
Wr. 31	Warunek – <i>condicional</i> , rodzajnik neutralny <i>lo</i> .
Wr. 32	Rozmowa kwalifikacyjna. Pisanie CV, ogłoszenia w sprawie pracy.
Wr. 33	Czas zaprzeszyły – pretérito plusquamperfecto, porównanie wszystkich czasów przeszłych: <i>perfecto, indefinido, imperfecto, plusquamperfecto</i> .
Wr. 34	List formalny, rozumienie tekstu narracyjnego.
Wr. 35	Podsumowanie materiału z lekcji 31 -34. Test. Prezentacja projektów
Wr. 36	Wynajem mieszkania. Ogłoszenia prasowe, instrukcje obsługi sprzętów domowego użytku, powtórka trybu rozkazującego i peryfraz służących do mówienia o obowiązku.
Wr. 37	Zdania celowe: <i>para +infinitivo, para que + subjuntivo</i> .
Wr. 38	Zdania warunkowe II typu, życie w Hiszpanii.
Wr. 39	Ślub. Zwyczaje ślubne w Hiszpanii. Tradycje związane uroczystościami.
Wr. 40	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 36 – 39. Test.
Wr. 41	Opisywanie uczuć, związków międzyludzkich, odnalezienie się w sytuacjach formalnych, opowiadanie o doświadczeniach, opisywanie uczuć i reakcje.
Wr. 42	Pretérito perfecto de subjuntivo. Wyrażanie przypuszczenia, ocenianie, czasowniki wymagające konkretnych przyimków.
Wr. 43	List nieformalny. Przesady.
Wr. 44	Rozumienie informacyjnych tekstów prasowych i informacyjnych programów telewizyjnych.
Wr. 45	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 41 -44. Test. Prezentacja projektów
Wr. 46	Gazeta, sekcje w gazecie, hiszpańskie gazety.
Wr. 47	Podróże i wycieczki (biuro podróży, punkt informacji turystycznej, broszury informacyjne, planowanie podróży); opis obiektu turystycznego. Prezentacja projektów na temat wybranych atrakcji turystycznych.
Wr. 48	Sposoby spędzania wolnego czasu, regionalne fiesty hiszpańskie. Wyrażenia typu: <i>comerse a besos, echarle una mano</i> .
Wr. 49	Śródziemnomorska kuchnia. Co jedzą Hiszpanie? Narzędzia kuchenne, przyprawy, przepisy.
Wr. 50	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 46 – 49. Test.

Wr. 51	Przekazywanie informacji: mowa zależna.
Wr. 52	Moja biografia – wypowiedzi ustne.
Wr. 53	Kultura Hiszpanii i hiszpańskiego obszaru językowego Prace i tematyka wybrana przez studentów, prezentacje indywidualne i grupowe.
Wr. 54	Zdania czasowe, rodzajnik określony i nieokreślony – rozszerzenie.
Wr. 55, 56	Zdania względne – użycie trybu <i>indicativo</i> lub <i>subjuntivo</i> zależnie od kontekstu.
Wr. 57	Sport. Rodzaje dyscyplin sportowych. Zainteresowania.
Wr. 58	Zdania warunkowe I, II, III typu.
Wr. 59	Prezentacje studentów na wybrane tematy.
Wr. 60	Podsumowanie materiału.
Suma godzin	
VI Narzędzia dydaktyczne	
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), Internet multimedialne programy komputerowe
VII Metody dydaktyczne	
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)	
F/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	<p>Sem. 2 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański.</p> <p>Sem. 3 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański.</p> <p>Sem. 4 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np.</p>

	<p>układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański.</p> <p>Sem. 5 Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język hiszpański.</p>
<p>P/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5</p>	<p>Projekt indywidualny lub w parach.</p> <p>Sem. 2 Projekt pt. Mi favorito (moje ulubione) polegający na opisie ulubionego miejsca, osoby, zwierzęcia i książki, bądź filmu. Jedna, wybrana przez studenta część projektu jest prezentowana pisemnie w języku hiszpańskim. Projekt przewiduje 8-10 zdań.</p> <p>Sem. 3 Projekt pt. Cuando era niño (Gdy byłem dzieckiem), Polegający na napisaniu o marzeniach i wspomnieniach z dzieciństwa. Projekt zawiera co najmniej 15 zdań. Student prezentuje projekt ustnie.</p> <p>Sem. 4 Projekt pt. Interiew (wywiad) polegający na przeprowadzeniu w języku polskim wywiadu z osobą ze środowiska zawodowego i przetłumaczeniu go na język hiszpański. Wywiad powinien zawierać co najmniej 10 pytań oraz informację o osobie pytanej (minimum 5 zdań). Student potrafi zaprezentować wyniki wywiadu ustnie w języku hiszpańskim.</p> <p>Sem. 5 Projekt pt. Artículos profesionales (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 3 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 2000 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.</p>
<p>P/. sem.5</p>	<p>Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu.</p>
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowane aktywności

Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie prezentacji	48
Przygotowanie się do zajęć	50
Przygotowanie do egzaminu	22
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Dueñas Romero C., Hermoso González A., **Eco Curso modular de español lengua extranjera A1**, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciel)
2. Dueñas Romero C., Hermoso González A., **Eco Curso modular de español lengua extranjera A2**, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela)
3. Dueñas Romero C., Hermoso González A., **Eco Curso modular de español lengua extranjera B1**, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela)
4. Dueñas Romero C., Hermoso González A., **Eco Curso modular de español lengua extranjera B2**, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2004 (książka dla ucznia, ćwiczenia, płyta CD, przewodnik nauczyciela)
5. Martín F., Morales M., **Nuevo ven A1 /A2**, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2005
6. Martín F., Morales M., **Nuevo ven B1 /B2** Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2005

Literatura uzupełniająca:

- Castro F., *Uso de la gramática española Elemental*, Edelsa Grupo Didascalía S.A, 2006.
- Castro F., *Uso de la gramática española Intermedio*, Edelsa Grupo Didascalía S.A, 2000.
- Castro F., *Uso de la gramática española Avanzado*, Edelsa Grupo Didascalía S.A, 2001.
- Wawrykowicz A., *Hiszpański Gramatyka funkcjonalna z ćwiczeniami*, Wydawnictwo Europa, 1997.
- Cerrolaza M., Cerrolaza Ó, Llovet B., *Planeta Español lengua extranjera, Libro de referencia grammatical: fichas y ejercicios*, Edelsa Grupo Didascalía, S.A., 2003.
- Dutkowska J., *Manos a la obra, gramática y ejercicios*, Wydawnictwo Idea, Kraków 2005.
- Wawrykowicz A., *La mar de palabras*, Wydawnictwo Europa, 2001.
- Pinilla R., Acquaroni R., *Bien dicho el español por destrezas*, SGEL, 2000.
- Murcia Soriano A., *Polsko- Hiszpański słownik tematyczny*, Harald G Dictionaries, 1997.
- *Clave Diccionario de uso del español actual*, SM, 2001.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne
--------------------	---	-----------------	-------------------	-----------------------	--------------------

EU 1	K_U13	C1, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 13, Wr. 16 – 18, Wr. 20, 25, 27 Wr. 33, 34 Wr. 39, 42 Wr. 47 – 49, 52, 53	1, 2, 3	1
EU 2	K_U13	C2, C3, C4	Wr. 1 – 3, Wr. 5, 7-9, Wr. 11, 12, 15 – 18, Wr. 20 – 23, Wr. 25 – 28, Wr. 31 – 34, 36 Wr. 38 – 39, Wr. 41 – 43, Wr. 44 – 46, Wr. 48, 49, Wr. 51, Wr. 54, Wr. 57, Wr. 59	1, 2, 3	1
EU 3	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 7 – 9, Wr. 11 – 14, Wr. 16 – 18, Wr. 20 – 22, Wr. 26 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 3, 41 – 44, Wr. 46 – 4, Wr. 51, 52, Wr.55 - 59	1, 2, 3	1
EU 4	K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 14, Wr. 16 – 18, Wr. 20 – 22, 26 Wr. 33 – 34, Wr. 36 – 39, Wr. 42 – 43, Wr. 46 – 47, 51, 52, 57, 58	1, 2, 3	1
EU 5	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 18, Wr. 20 – 22, Wr. 26 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 36, 42 – 44, Wr. 46 – 52, Wr. 54 – 59	1, 2, 3	1
EU 6	K_K06	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 6, Wr. 13, 26, Wr. 28, 37, Wr. 42, 47, Wr. 52, 53, 58,	1, 2, 3	1
EU 7	K_K07	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	Wr. 1 – 3, Wr. 5 – 9, Wr. 11 – 22, Wr. 25 – 28, Wr. 31 – 34, Wr. 36, Wr. 42 – 44, Wr. 46 – 51, Wr. 57 – 59	1, 2, 3	1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Projekt indywidualny lub w parach:

Kryteria oceny:

- a) język, styl, kompozycja (0 - 5 punktów)
- b) strona merytoryczna (0 – 5 punktów)
- c) kreatywność (0 – 5 punktów)
- d) umiejętność prezentacji ustnej (0 - 5 punktów).

Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:

- od 0 do 11 punktów – niedostateczny
od 12 do 14 punktów – dostateczny
od 15 do 17 punktów – dobry
od 18 do 20 punktów – bardzo dobry

Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności:

- czytanie –(comprensión lectora). Pytania ma ją na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu prawda fałsz. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
- zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: -(gramática). Zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta, transformacje, lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości. Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słowotwórstwo, podanie form synonimicznym lub antonimów, zdefiniowanie słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt.
- słuchanie – -(compresión auditiva). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt.
- mówienie --(expresión oral).W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Student oceniany jest przez komisję. Na tę część przewiduje się 10 pkt.

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/modułu:	Język niemiecki, lektorat na poziomie A1-B2
Nazwa angielska:	German Language Course, level A1-B2
Kierunek studiów:	Pedagogika
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych
Prowadzący przedmiot:	oprac. mgr Tomasz Cel / dr Stefan Ludwin

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne	łącznie	ECTS
2				30		30	2
3				30		30	2
4				30		30	2
5				30		30	2

II Cel przedmiotu

C1 - Utrwalenie i rozwijanie umiejętności leksykalnych w czterech sprawnościach językowych.

C2 - Usystematyzowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności zastosowania struktur gramatycznych zawartych w treściach programowych.

C3 - Doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy językowej oraz podniesienia kompetencji komunikacyjnych w zakresie czterech sprawności językowych.

C4 – Doskonalenie umiejętności samokształcenia nakierowanej na podnoszenie kompetencji językowych.

C5 - Rozwijanie świadomości roli języka obcego w utrzymaniu i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach życia prywatnego i zawodowego.

C6 - Poszerzenie wiedzy ogólnej dotyczącej elementów geografii, historii, kultury, literatury i sztuki, oraz znajomości norm i obyczajów w krajach i obszarach angielskojęzycznych i innych z uwzględnieniem tendencji globalistycznych.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

Semestr 2 – znajomość języka niemieckiego na poziomie A1

Semestr 3 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 2;

Semestr 4 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 3;

Semestr 5 – uzyskanie zaliczenia z kursu *Język niemiecki* w semestrze 4.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest ukończenie kursu semestralnego.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

Umiejętności:

EU 1 - Ma uporządkowaną wiedzę leksykalną w przewidzianym obszarze tematycznym i potrafi ją wykorzystać w ramach czterech sprawności językowych.

EU 2 – Student zna zasady tworzenia i stosowania wymaganych struktur gramatycznych, rozumie zasadność ich stosowania, potrafi z nich poprawnie korzystać w zakresie czterech sprawności językowych, a w przypadku błędów dokonać ich korekty.

EU 3 - Student właściwie rozpoznaje, interpretuje, selekcjonuje oraz koryguje informacje pozyskane w ramach ćwiczeń ze słuchania. Potrafi zrozumieć wybrane, określone w treściach programowych, sytuacje komunikacyjne.

EU 4 - Student rozumienie tekstu czytane w wersjach autentycznych i uproszczonych.

EU 5 – Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę leksykalną i gramatyczną do efektywnego podejmowania różnych ról w procesie komunikacyjnym (mówieniu) w typowych sytuacjach życia codziennego i zawodowego stosując zasady poprawnej wymowy i intonacji.

EU 6 – Student potrafi napisać, uzupełnić i skorygować krótki i dłuższy tekst użytkowy stosując zasady ortografii interpunkcji np. wiadomość, ogłoszenie, notatkę, list prywatny i formalny, mail, relację wydarzeń, opis.

Kompetencje społeczne:

EU 7 – Student ma umiejętność korzystania z różnorodnych źródeł informacji w języku niemieckim (słowniki, leksykony, Internet, prasa, bazy danych) oraz ich dokumentowania.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
WR 1	Informacje dotyczące danych personalnych, pochodzenia, miejsca zamieszkania, języka komunikacji, zainteresowań, itd. Zdania pytające z wykorzystaniem zaimków pytajnych. Powtórzenie materiału z zakresu A1 i poszerzenie go o nowe zagadnienia - czas Perfekt	2
WR 2	Charakterystyka osób, wyrażanie opinii na ich temat, przymiotniki opisujące wygląd zewnętrzny i cechy charakteru. Prezentacja wybranej postaci ze świata show biznesu. Projekt indywidualny	4
WR 3	Kształcenie się i przekwalifikowywanie się; formy poszukiwanie pracy w Niemczech; forma grzecznościowa z użyciem czasownika "hätten" Pisanie listu motywacyjnego i CV	6
WR 4	Podsumowanie ćwiczeń 1- 3. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny.	2

WR 5	Święta i zwyczaje świąteczne w Niemczech oraz w Polsce - słownictwo; dopełnienia w III i IV przyp.; zdania podrzędnie złożone z <i>wenn</i>	2
WR 6	Opis produktu; praca z tekstami specjalistycznymi; zdania celowe "um ... zu" oraz "damit"	2
WR 7	Przepisy kulinarne. Zasady zdrowego żywienia. Moja ulubiona potrawa. Kuchnie świata - quizy i zabawy	4
WR 8	Biografie znanych ludzi / Gerhart Hauptmann - śląski noblista	2
WR 9	Czas i proces starzenia się; czas Plusquamperfekt; następstwo czasu z użyciem spójników spójniki "nachdem" i "als". Czytamy bajki	4
WR 10	Podsumowanie ćwiczeń 5-9. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny	2
WR 11	Szkolnictwo w Niemczech - prezentacja typów szkół; szanse i możliwości dla polskiego studenta i ucznia; powtórka z użycia czasu Perfekt i Präteritum	2
WR 12	Dolegliwości zdrowotne, sposoby ich leczenia, wizyta u lekarza i w aptece; słownictwo i użyteczne zwroty	2
WR 13	Idiomy niemieckie o wybranej tematyce. Quizy i zabawy językowe	2
WR 14	Miłość i małżeństwo; akt zaślubin w różnych kulturach; zasady użycia formy "sowohl..., als auch" oraz "einerseits..., andererseits, zdrobnienia	2
WR 15	Podsumowanie materiału z ćwiczeń 11-14. Test sprawdzający. Dyktando	4
WR 16	Wynalazki i odkrycia; dyskusja o technologicznych możliwościach człowieka - w tym zaletach i wadach rozwoju cywilizacji; użycie "obwohl", "trotzdem", "statt zu". Projekt	2
WR 17	Prezentacja, omówienie i ocena prac projektowych.	4
WR 18	Niemcy północne, Hamburg; ukształtowanie krajobrazu, informacja o ciekawostkach i atrakcjach turystycznych, prowadzenie rozmów telefonicznych; strona bierna.	2
WR 19	Człowiek a środowisko w ujęciu kompleksowym; przyimki z dopełniaczem.	4
WR 20	Historia Niemiec - zagadnienia wybrane; czytanie tekstów specjalistycznych; użycie spójnika "bevor", "während", "seitdem", "seit"	2
WR 21	Mobilność, podróże, środki transportu; bezpieczeństwo w transporcie; alternatywne rozwiązania transportu osobowego; użycie trybu Konjunktiv II (wyrażanie życzeń).	2
WR 22	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 16-21. Test sprawdzający.	2

WR 23	Państwa niemieckojęzyczne: Austria. Wizyta w Wiedniu: najważniejsze zabytki stolicy i opis ich lokalizacji, Kaffehäuser, Salzburger Festspiele - czytanie tekstów informacyjnych, gromadzenie słownictwa, nazwy własne.	2
WR 24	Hugo von Hofmannsthal, Amadeus Mozart, Gustav Klimt - klimaty epoki. Projekt.	4
WR 25	Przedmioty codziennego użytku - instrukcje obsługi. Gry i zabawy językowe.	2
WR 26	Podsumowanie ćwiczeń 23-25. Test sprawdzający leksykalno-gramatyczny.	2
WR 27	Historia Niemiec po roku 1945. Mały quiz historyczny.	2
WR 28	Mobilność - zalety i wady. Kształcenie umiejętności argumentacji. Opis wypadku samochodowego. Imiesłów czasu przeszłego w funkcji przydawki. Przypomnienie użycia trybu Konjunktiv II (wyrażanie przypuszczeń) .	2
WR 29	Rower - nazewnictwo części mechanicznych. "Auto czy rower?" Próba dyskusji.	2
WR 30	Polityka. Kraje związkowe w Niemczech. Partie polityczne i system polityczny w Niemczech - cele, próba charakterystyki. Poszerzenie słownictwa. Bezokolicznik z "zu"	4
WR 31	Prawa człowieka. Przymiotnik w funkcji przydawki.	2
WR 32	Berlin - stolica Republiki Federalnej Niemiec.	4
WR 33	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 27-32. Test sprawdzający.	2
WR 34	Jean Tinguely - szwajcarski artysta. Gromadzenie informacji. Rola przymiotników w opisie. Sztuka opisu dowolnego przedmiotu. Materiał - forma - funkcja. Rozszerzanie słownictwa w oparciu o właściwości materiałów.	2
WR 35	Zadania przydawkowe poznawane na podstawie krótkich tekstów informacyjnych. Próba budowania definicji z użyciem zdań przydawkowych.	2
WR 36	Unia Europejska: szanse i zagrożenia. Deklinacja słaba rzeczownika. Młodzi ludzie opowiadają, co kojarzy się im ze słowem "Europa". Zastosowanie łączników podwójnych: einerseits ... andererseits; zwar ... aber, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch.	4
WR 37	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 34-36. Test sprawdzający.	2
WR 38	Układanie historyjki obrazkowej i opowiadanie jej.	2
WR 39	List półformalny. (Omówienie i stosowanie praktyczne elementów formy).	2
WR 40	Oferta turystyczna Dolnego Śląska.	2
WR 41	Cytaty o podróży, porzekadła i przysłowia. Wyrażenia pomocne w dyskusji.	2
WR 42	Ćwiczenia na słuchanie.	2

WR 43	Powtórzenie materiału z ćwiczeń 38-42. Test sprawdzający.	2
WR 44	Pisanie dłuższego sformalizowanego tekstu na podstawie notatek.	2
WR 45	Mobilność nieodłączną cechą współczesnego świata. Próba dyskusji.	2
WR 46	Ćwiczenia na zdaniach złożonych podrzędnie. Klamra zdaniowa.	2
WR 47	Końcowe podsumowanie materiału.	2
Suma godzin		120
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Tablica szkolna, podręczniki, ćwiczenie i teksty przedmiotowo-metodyczne, fotografie, rysunki i ilustracje, słowniki, leksykony;	
2.	Wykresy, diagramy, foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania MP3, nagrania radiowe i telewizyjne, audycje radiowe;	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny), internet multimedialne programy komputerowe.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Metoda ekspozycyjno - interakcyjna – elementy różnych metod zależnie od potrzeb, np. dyskusja, dryl, kooperacja uczniów, rozmowa S i S oraz S i N, projekt, burza mózgów, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
	Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę ZO (sem. 2, 3, 4), a po sem. 5 egzaminem (E). Ocena na zaliczenie jest średnią ocen z testów i projektu.	
F/ sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5	Sem. 2	
	Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki.	
	Sem. 3	
	Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie A2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słowotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki.	
	Sem. 4	
	Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B1: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia	

	<p>słownotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki.</p> <p>Sem. 5</p> <p>Testy pisemne sprawdzające umiejętności leksykalne, gramatyczne, czytanie i słuchanie ze zrozumieniem na poziomie B2: testy wielokrotnego wyboru, test typu prawda/fałsz, uzupełnianie tekstu słowami i zwrotami, transformacje zdań (np. układanie pytań, tworzenie strony biernej), podawanie synonimów lub antonimów słów, korekta błędów, ćwiczenia słownotwórcze (np. podawanie przymiotnika pochodzącego od danego rzeczownika), definiowanie słów i fraz, tłumaczenia wyrazów w kontekście na język niemiecki.</p>
<p>P / sem. 2, sem. 3, sem. 4, sem. 5</p>	<p>Projekt indywidualny lub w parach.</p> <p>Sem. 2</p> <p>Projekt prezentujący ulubioną osobę ze świata mediów, sportu, kultury.</p> <p>Sem. 3</p> <p>Projekt obejmujący prezentację ciekawego, przełomowego wynalazku niemieckiego uczonego i jego zastosowanie.</p> <p>Sem. 4</p> <p>Projekt realizowany w parach pt. <i>Gustav Klimt - Ein Interview</i>, polegający na przeprowadzeniu w języku niemieckim wywiadu z postacią G. Klimta na tle wiedeńskiej bohemy, z uwzględnieniem historycznych informacji o epoce oraz życiu i twórczości artysty.</p> <p>Sem. 5</p> <p>Projekt pt. <i>Pädagogische Arbeitsfelder</i> (artykuły z dziedziny zawodowej) polegający na przeczytaniu 2 artykułów lub fragmentów książek dotyczących dziedziny studiów studenta. Każdy z artykułów powinien mieć objętość co najmniej 1500 słów. Student streszcza każdy z artykułów i prezentuje ustnie wybrany przez siebie artykuł.</p>
	<p>Egzamin sprawdzający wiedzę, umiejętności i kompetencje personalno – społeczne z całego przedmiotu.</p> <p>Egzamin składa się ze sprawdzenia poziomu kompetencji następujących umiejętności:</p> <p>39. czytanie – (<i>Lesen</i>). Pytania mają na celu sprawdzenie poszczególnych umiejętności związanych z rozumieniem czytanego tekstu. Pytania mogą występować jako test wielokrotnego wyboru – czyli tekst a później odpowiedzi do niego (a, b, c, d) czy uzupełnianie tekstu lub zadania typu <i>prawda / fałsz</i>. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p> <p>40. zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych: zadania obejmują uzupełnianie pustych miejsc w tekście na zasadzie własnych odpowiedzi studenta, transformacje lub uzupełnienie jedną z wielu podanych możliwości. Innymi zadaniami są np.: korekta błędów, słownotwórczość, podanie form synonimicznych lub antonimów, zdefiniowanie</p>

P/. sem.5	<p>słów, fraz, idiomów lub, analogicznie, wyjaśnienie znaczenia ww. za pomocą podania definicji, synonimu, antonimu . Na tę część przewiduje się 20 pkt.</p> <p>41. słuchanie – (<i>Hören</i>). Materiał jest odsłuchany dwukrotnie. Zadania do słuchanego tekstu to: wypełnianie luk w formularzu, dopasowanie prawidłowej odpowiedzi, wybranie poprawnej odpowiedzi z podanych, zadania typu prawda lub fałsz itp. Teksty użyte to np.: dialogi, komunikaty, przemówienia, audycje radiowe, wiadomości na sekretarce. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p> <p>42. mówienie – (<i>Sprechen</i>). W zadaniu pierwszym student omawia wylosowany przez siebie temat. W zadaniu drugim student omawia i interpretuje wylosowaną fotografię lub obrazek. Na tę część przewiduje się 10 pkt.</p>
IX Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	120
Przygotowanie się do zajęć	90
Przygotowanie do egzaminu	30
SUMA	240
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8
X Literatura podstawowa i uzupełniająca	
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I. Sander, DaF kompakt A1-B1, wyd. Klett; 2. H.Funk, Ch.Kuhn, S.Demme, <i>studio d, A1, A2, B1, B2</i> Wyd. Cornelsen; 3. G.Motta G., B.Ćwikowska, <i>direkt</i>. Podręcznik z ćwiczeniami do języka niemieckiego, Lektor Klett, 2006; 4. <i>eurolingua Deutsch 3</i>. Kurs und Arbeitsbuch, Cornelsen, 2007; 5. <i>PONS Kompaktwörterbuch Polnisch-Deutsch/Deutsch-Polnisch</i>; 6. S.Bęza, <i>Gramatyka niemiecka z ćwiczeniami dla początkujących</i>, PWN, 2011; 7. S.Bęza, <i>Nowe Repetytorium z Gramatyki Języka Niemieckiego</i>, PWN, 2007. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p><i>88 Unterrichtsrezepte DaF</i>, LektorKlett; ISBN 10: 3127687907;</p> <p>S.Bęza, <i>ABC der deutschen Phonetik</i>, Poltext, 2008;</p> <p>M.Reimann, <i>Grundstufen-Grammatik für Deutsch als Fremdsprache</i>, Max Huber Verlag, 2004;</p>	

M. Müller, P. Rusch, Th. Scherling, L. Wertenschlag, współpraca: Ch. Lemcke, R. Schmidt, H. Schmitz, *Optimal B1*, Langenscheidt, 2009.

Czasopisma:

1. Deutsch aktuell
2. Deutsch perfekt
3. Deutsch

Internet:

1. <http://bildwoerterbuch.pons.eu/>
2. <http://www.pons.de>
3. <http://synonyme.woxikon.de/synonyme/>

**XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W
ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI**

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_U13, K_U11	C1, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 2	K_U13, K_U11	C2, C3, C4	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 3	K_U13, K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 4	K_U13, K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 5	K_U11, K_U13	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 6	K_U13, K_U11	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P
EU 7	K_K01	C1, C2, C3, C4, C5, C6,	WR 1-47	1, 2, 3	1	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Projekt:

Ocenie podlega:

31. strona merytoryczna wypowiedzi (maks. 10 pkt);
32. kreatywność (maks. 5 pkt);
33. poprawność struktur leksykalno-gramatycznych (maks. 5 pkt);
34. wymowa (maks. 5 pkt);
35. płynność wypowiedzi (maks. 5 pkt).

Uzyskana ilość punktów (maks. 30) przeliczana jest na ocenę.

Testy:

Ilość punktów uzyskanych za testy i projekty przeliczana jest na ocenę według skali:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%
- ocena niedostateczna - 51% i poniżej

Egzamin:

Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną z wszystkich części egzaminu (czytanie, zastosowanie struktur leksykalno-gramatycznych, mówienie, słuchanie) i jest obliczana w następujący sposób:

- ocena bardzo dobra - 100% -92%
- ocena dobra plus - 91% - 83%
- ocena dobra - 82% - 74%
- ocena dostateczna plus - 73 %- 63%
- ocena dostateczna - 62% - 52%

ocena niedostateczna - 51% i poniżej

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacje o miejscu odbywania się zajęć (budynek/sala) oraz terminu (dzień tygodnia/godzina) – wg harmonogramu zajęć.